

K J S

King James bibeln på svenska
[Joshua]

Juni 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Efter HERRENS tjänare Moses död inträffade det nu, att HERREN talade till Joshua, Nuns son, Moses tjänare, sägande,

2 Min tjänare Mose är död; stig nu därför upp, *och* gå över denna Jordan, du, och allt detta folk, till det land som jag ger åt dem, *ja* åt Israels barn.

3 Var plats som er fotsula skall beträda, det har jag gett er, såsom jag sade till Mose.

4 Från ödemarken och detta Libanon ända till den stora floden, floden Euftrat, hela hittiternas land, och till det stora havet mot solens nedgång, skall vara ert landområde.

5 Ingen man skall förmå att bestå inför dig under alla dina livsdagar: såsom jag var med Mose, *likaså* kommer jag vara med dig: jag kommer inte svika dig, eller överge dig.

6 Var stark och tapper: ty åt detta folk skall du fördela landet som arvedel, vilket jag svor deras fäder att ge dem.

7 Var du endast stark och mycket tapper, att du må ge akt på att göra efter allt vad lagen *säger*, *det* som min tjänare Mose befallde dig: vik inte av från den *vare sig åt* höger eller *åt vänster*, att du må ha framgång varthelst du går.

8 Denna lagbok skall inte vika från din mun; utan du skall begrunda den dag och natt, att du må akta på att

göra efter allt som står skrivet i den: ty då skall du göra din väg blomstrande, och då skall du *få* erfara god framgång.

9 Har jag inte befallt dig? Var stark och tapper; var inte rädd, var du inte heller bestört: ty HERREN din Gud *är* med dig varthelst du går.

10 Sedan befallde Joshua folkets ämbetsmän, sägande,

11 Gå igenom härskaran, och befall folket, sägande, Förbered er färdkost; ty inom tre dagar skall ni passera över denna Jordan, till att gå in för att ta landet i besittning, vilket HERREN er Gud ger er till att besitta det.

12 Och till reubeniterna, och till gaditerna, och till halva Manasseh stam, talade Joshua, sägande,

13 Kom ihåg det ordet som HERRENS tjänare Mose befallde er, sägande, HERREN er Gud har gett er vila, och har gett er detta land.

14 Era hustrur, era små, och er boskap, skall vara kvar i det land som Mose gav er på denna sida Jordan; men ni skall passera över beväpnade inför era bröder, alla mäktiga tappra män, och *skall* hjälpa dem;

15 Till dess HERREN har gett era bröder vila, såsom *han har gett* er *vila*, och de också har tagit det landet i besittning vilket HERREN er Gud ger dem: då skall ni vända tillbaka till ert besittningsland, och njuta av det, vilket HERRENS tjänare Mose gav er på denna sida Jordan mot solnedgången.

16 Och de svarade Joshua, sägande, Allt som du befallde oss kommer vi göra, och vart du än sänder oss, kommer vi gå.

17 Såsom vi lyssnade till Mose i alla ting, kommer vi likaså lyssna till dig: *må* endast HERREN din Gud vara med dig, såsom han var med Mose.

18 Vem än *han är* som gör uppror mot din befallning, och inte skall lyssna till dina ord i allt som du befäller honom, han skall dödas: var *du* endast stark och tapper.

Kapitel 2

1 Och Joshua, Nuns son, sände från Shittim ut två män för att speja i hemlighet, sägande, Gå, undersök landet, ja Jeriko. Och de gick, och kom in till en horas hus, vid namn Rahab, och stannade där.

2 Och det blev berättat för Jerikos kung, sägande, Se, i natt kom män in hit från Israels barn för att utforska landet.

3 Och Jerikos kung sände till Rahab, sägande, Lämna ut de män som har kommit till dig, som har gått in i ditt hus: ty de har kommit för utforska hela landet.

4 Och kvinnan tog de två männen, och gömde dem, och sade så, Det kom män till mig, men jag visste inte varifrån de *kom*:

5 Och det inträffade *ungefär när det var tid* att stänga porten, när det var mörkt, att männen gick ut: vart männen gick vet jag inte: skynda,

jaga efter dem; ty ni skall hinna ifatt dem.

6 Men hon hade fört upp dem på husets tak, och gömt dem med linstjälkarna, som hon hade lagt i ordning på taket.

7 Och männen jagade efter dem *på* vägen till Jordan, till vadställena: och så snart som de vilka jagade efter dem hade farit ut, stängde de porten.

8 Och innan de hade lagt sig, kom hon upp till dem på taket;

9 Och hon sade till männen, Jag vet att HERREN har gett er *detta* landet, och att er skräck har fallit över oss, och att landets alla invånare försmäktar på grund av er.

10 Ty vi har hört hur HERREN torkade ut Röda havets vatten för er, när ni kom ut ur Egypten; och vad ni gjorde med amoriternas två kungar, som *var* på andra sidan Jordan, Sihon och Og, vilka ni fullständigt förgjorde.

11 Och så snart som vi hade hört *dessa ting*, smälte våra hjärtan, inte heller fanns det kvar något mer mod i någon man, på grund av er: ty HERREN, er Gud, han *är* Gud i himlen ovan, och på jorden nedanför.

12 Därför ber jag er nu, svär mig vid HERREN, eftersom jag visade er godhet, att ni också skall visa godhet mot min fars hus, och ge mig ett äkta tecken *på det*:

13 Och *att* ni skall låta min far, och min mor, och mina bröder, och mina systrar leva, och allt *och alla* som de

har, och skall undsätta våra liv från döden.

14 Och männen svarade henne, Vårt liv för era, om ni inte yttrar denna vår sak *för någon*. Och det skall ske, när HERREN har gett oss landet, att vi kommer handla snällt och trofast mot dig.

15 Sedan släppte hon ner dem med ett tåg genom fönstret: ty hennes hus låg invid stadsmuren, och hon bodde i *själva* muren.

16 Och hon sade till dem, Tag er till berget, att inte förföljarna ska träffa på er; och göm er där *i* tre dagar, tills förföljarna har kommit tillbaka: och därefter må ni fara er väg.

17 Och männen sade till henne, Vi skall vara oklanderliga när det gäller denna din ed som du har fått oss att svära.

18 Se, *när* vi kommer in i landet, skall du binda denna lina av scharlakansröd tråd i det fönster som du släppte ner oss genom: och du skall hämta din far, och din mor, och dina bröder, och hela din fars hushåll, hem till dig.

19 Och det skall ske, *att* vemhelst som skall gå ut ur dörrarna till ditt hus, ut på gatan, hans blod *skall komma* över hans huvud, och vi *skall vara* oskyldiga: och vem än som skall vara med dig i huset, hans blod skall komma på vårt huvud, ifall *någon* hand *skall* komma vid honom.

20 Och ifall du ska berätta om denna vår sak, då skall vi vara lösta från din ed som du har fått oss att svära.

21 Och hon sade, *Vare* det så, enligt dina ord. Och hon sände iväg dem, och de gav sig av: och hon band den scharlakansröda linan i fönstret.

22 Och de for, och kom till berget, och stannade där *i* tre dagar, tills förföljarna hade kommit tillbaka: och förföljarna sökte *dem* överallt *längs* vägen, men fann *dem* inte.

23 Så de två männen vände tillbaka, och kom ner från berget, och passerade över, och kom till Joshua, Nuns son, och berättade för honom alla *de ting* som hände dem:

24 Och de sade till Joshua, HERREN har sannerligen överlämnat hela landet i våra händer; ty landets alla invånare försmäktar till och med på grund av oss.

Kapitel 3

1 Och Joshua steg upp tidigt på morgonen; och de bröt upp från Shittim, och kom till Jordan, han och alla Israels barn, och stannade där *över natten* innan de passerade över.

2 Och det inträffade efter tre dagar, att ämbetsmännen gick genom härskaran;

3 Och de befallde folket, sägande, När ni ska se HERREN er Guds förbundsark, och prästerna leviterna bärande den, då skall ni bryta upp från er plats, och gå efter den.

4 Dock skall det vara ett avstånd mellan er och den, runt tvåusen alnar efter mått: kom inte nära till den, att ni må veta vägen på vilken

ni måste gå: ty ni har inte passerat på denna väg förut.

5 Och Joshua sade till folket, Helga er: ty i morgon kommer HERREN göra under bland er.

6 Och Joshua talade till prästerna, sägande, Tag upp förbundsarken, och passera över inför folket. Och de tog upp förbundsarken, och gick framför folket.

7 Och HERREN sade till Joshua, Denna dag kommer jag börja att göra dig stor i hela Israels åsyn, att de må veta att, såsom jag var med Mose, så kommer jag också vara med dig.

8 Och du skall befälla prästerna som bär förbundsarken, sägande, När ni har kommit till randen av Jordans vatten, skall ni stå still i Jordan.

9 Och Joshua sade till Israels barn, Kom hit, och hör HERREN er Guds ord.

10 Och Joshua sade, Härav skall ni veta att den levande Guden är bland er, och att han utan att svika skall driva ut kanaaniterna ifrån er, och hittiterna, och hiviterna, och perizziterna, och girgashiterna, och amoriterna, och jebusiterna.

11 Se, hela jordens Herres förbundsark passerar över inför er in i Jordan.

12 Tag nu er därför tolv män från Israels stammar, en man från varje stam.

13 Och det skall inträffa, så snart som prästernas fötters sulor som bär HERRENS ark, hela jordens Herre, skall vila i Jordans vatten, att

Jordans vatten skall huggas av från de vatten som kommer ner uppifrån; och de skall stå i *samlad* en hög.

14 Och det inträffade, när folket bröt upp från sina tält, för att passera över Jordan, och prästerna bärande på förbundsarken framför folket;

15 Och då de som bar arken hade kommit till Jordan, och de prästernas fötter som bar arken doppades i randen av vattnet, (ty Jordan svämmar över alla sina bräddar under hela skördetiden,)

16 Att de vattnen som kom ner uppifrån stod och reste sig upp i en hög mycket långt från Adams stad, som ligger bredvid Zaretan: och de som kom ner mot slättens hav, ja Salthavet, stannade, och höggs av: och folket passerade över mitt emot Jeriko.

17 Och de präster som bar HERRENS förbundsark stod stadigt på torr mark mitt i Jordan, och alla israeliter passerade över på torr mark, tills allt folket helt och hållet hade passerat över Jordan.

Kapitel 4

1 Och det inträffade, när allt folket helt och hållet hade passerat över Jordan, att HERREN talade till Joshua, sägande,

2 Tag er tolv män från folket, en man från varje stam,

3 Och befäll ni dem, sägande, Tag er, härifrån mitt från Jordan, från den plats där prästernas fötter stod

stadigt, tolv stenar, och ni skall bära över dem med er, och lämna dem på lägerplatsen, där ni skall lägga er denna natt.

4 Då kallade Joshua de tolv männen, som han hade berett från Israels barn, en man från varje stam:

5 Och Joshua sade till dem, Passera över inför HERREN er Guds ark mitt in i Jordan, och tag ni upp, var man av er, en sten på sin axel, efter antalet av Israels barns stammar:

6 Att detta må vara ett tecken bland er, att när era barn i framtiden ska fråga *sina fäder*, sägande, Vad *menar* ni med dessa stenar?

7 Då skall ni svara dem, Att Jordans vatten höggs av inför HERRENS förbundsark; när den passerade över Jordan, höggs Jordans vatten av: och dessa stenar skall vara till ett minne för Israels barn för evigt.

8 Och Israels barn gjorde så som Joshua befalldes, och tog upp tolv stenar mitt från Jordan, såsom HERREN talade till Joshua, efter antalet av Israels barns stammar, och förde dem med sig över till den plats där de lägrade sig, och lade ner dem där.

9 Och Joshua reste upp tolv stenar mitt i Jordan, på den plats där de prästernas fötter som bar förbundsarken stod: och de finns där till denna dag.

10 Ty prästerna som bar arken stod mitt i Jordan, till dess vart och ett ting var fullgjort som HERREN befalldes Joshua att tala till folket, allt enligt vad Mose befalldes Joshua: och

folket skyndade sig och passerade över.

11 Och det inträffade, när allt folket helt och hållet hade passerat över, att HERRENS ark passerade över, och prästerna, i folkets närvaro.

12 Och Reubens barn, och Gads barn, och halva Manasseh stam, passerade över beväpnade inför Israels barn, såsom Mose talade till dem:

13 Omkring 40 000 *man*, redo för krig, passerade över inför HERREN till strid, till Jerikos slättmarker.

14 På den dagen gjorde HERREN Joshua stor i hela Israels åsyn; och de fruktade honom, såsom de fruktade Mose, *under* alla hans livsdagar.

15 Och HERREN talade till Joshua, sägande,

16 Befall prästerna som bär vittnesbördets ark, att de ska komma upp ur Jordan.

17 Joshua befalldes därför prästerna, sägande, Kom ni upp ur Jordan.

18 Och det inträffade, när prästerna som bar HERRENS förbundsark hade kommit upp mitt ur Jordan, och prästernas fötters sulor lyftes upp till den torra marken, att Jordans vatten återvände till sin plats, och svämmade över alla sina bräddar, som förut.

19 Och folket kom upp ur Jordan på den första månadens tionde *dag*, och slog läger i Gilgal, vid Jerikos östgräns.

20 Och de tolv stenarna, som de tog ifrån Jordan, reste Joshua upp i

Gilgal.

21 Och han talade till Israels barn, sägande, När era barn i framtiden skall fråga sina fäder, sägande, Vad *innebär* dessa stenar?

22 Då skall ni låta era barn få veta, sägande, Israel kom över denna Jordan på torr mark.

23 Ty HERREN er Gud torkade ut Jordans vatten ifrån er, tills ni hade passerat över, såsom HERREN er Gud gjorde med Röda havet, som han torkade ut ifrån oss, till dess vi hade gått över:

24 Att allt jordens folk skulle bli varse om HERRENS hand, att den *är* mäktig: att ni skulle frukta HERREN er Gud för evigt.

Kapitel 5

1 Och det inträffade, när amoriternas alla kungar, som *var* på den sidan Jordan västerut, och kanaaniternas alla kungar som *var* vid havet, hörde att HERREN hade torkat ut Jordans vatten ifrån Israels barn, till dess vi hade passerat över, att deras hjärta smälte, inte heller fanns det *någon* ande *kvar* i dem något mer, på grund av Israels barn.

2 Vid den tiden sade HERREN till Joshua, Gör dig vassa knivar, och omskar åter Israels barn *för* andra gången.

3 Och Joshua gjorde sig vassa knivar, och omskar Israels barn vid Förhudshöjden.

4 Och detta *är* orsaken *till* varför

Joshua omskar: Allt det folket som kom ut ur Egypten, *som var* män, *ja* alla krigsmän, dog under vägen i vildmarken, efter att de kom ut ur Egypten.

5 Allt det folket som kom ut var nu omskurna: men allt det folk *som* föddes under vägen i vildmarken medan de kom ut ur Egypten, *dem* hade de inte omskurit.

6 Ty Israels barn vandrade fyrtio år i vildmarken, tills allt det folket *som var* krigsmän, som kom ut ur Egypten, var utplånade, eftersom de inte lydde HERRENS röst: mot vilka HERREN svor att han inte skulle visa dem landet, vilket HERREN svor deras fäder att han skulle ge oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

7 Och deras barn, *vilka* han reste upp i deras ställe, dem omskar Joshua: ty de var oomskurna, eftersom de inte hade omskurit dem under vägen.

8 Och det inträffade, när de var klara med att omskära allt folket, att de stannade kvar på sina platser i lägret, tills de var läkta.

9 Och HERREN sade till Joshua, Denna dag har jag vältrat av Egyptens smäleik ifrån er. Därför kallas platsens namn för Gilgal, intill denna dag.

10 Och Israels barn lägrade sig i Gilgal, och höll påsken på månadens fjortonde dag, på kvällen, på Jerikos slätter.

11 Och dagen efter påsken åt de av landets gamla säd, osyrade kakor, och rostad *säd* på samma dag.

12 Och mannat upphörde på den dagen, efter att de hade ätit av landets gamla säd; ej heller fick Israels barn manna något mer; utan de åt av frukten från Kanaans land det året.

13 Och det inträffade, när Joshua var vid Jeriko, att han lyfte upp sina ögon och tittade, och, se, där stod en man mittemot honom med sitt svärd draget i sin hand: och Joshua gick till honom, och sade till honom, *Är* du för oss, eller för våra motståndare?

14 Och han sade, Nej; utan *som* HERRENS härs befäl har jag nu kommit. Och Joshua föll ner till jorden på sitt ansikte, och tillbad, och sade till honom, Vad säger min herre till sin tjänare?

15 Och HERRENS härs befäl sade till Joshua, Tag av din sko ifrån din fot; ty platsen som du står på *är* helig. Och Joshua gjorde så.

Kapitel 6

1 Nu var Jeriko helt instängt på grund av Israels barn: ingen gick ut, och ingen kom in.

2 Och HERREN sade till Joshua, Se, jag har gett Jeriko i din hand, och dess kung, *och* de mäktiga tappra männen.

3 Och ni skall tåga runt staden, alla *ni* krigsmän, *och* gå runt staden en gång. Så skall du göra *i* sex dagar.

4 Och sju präster skall bära sju basuner utav bagghorn framför arken: och den sjunde dagen skall ni

tåga runt staden sju gånger, och prästerna skall blåsa i basunerna. 5 Och det skall inträffa, att när de ska göra en lång *basunstöt* med bagghornet, *och* när ni ska höra basunljudet, *då* skall allt folket ropa med ett väldigt härskri; och stadsmuren skall platt falla ner, och folket skall stiga upp *ditin* var man rakt framför sig.

6 Och Joshua, Nuns son, kallade prästerna, och sade till dem, Tag upp förbundsarken, och låt sju präster bära sju basuner utav bagghorn framför HERRENS ark.

7 Och han sade till folket, Gå vidare, och tåga runt staden, och låt honom som är beväpnad gå vidare framför HERRENS ark.

8 Och det inträffade, när Joshua hade talat till folket, att de sju prästerna bärande på de sju basunerna utav bagghorn drog vidare framför HERREN, och blåste i basunerna: och HERRENS förbundsark följde efter dem.

9 Och de beväpnade männen gick framför prästerna som blåste i basunerna, och eftertruppen kom efter arken, *prästerna* dragande vidare, och blåsande i basunerna.

10 Och Joshua hade befallt folket, sägande, Ni skall inte skrika, eller göra något ljud med er röst, inte heller skall *något* ord gå ut ur er mun, intill den dag *då* jag ska befälla er *att* skrika; då skall ni skrika.

11 Så HERRENS ark gick runt staden, dragande runt *den* en gång: och de kom in till lägret, och

stannade i lägret över natten.

12 Och Joshua steg upp tidigt på morgonen, och prästerna lyfte upp HERRENS ark.

13 Och sju präster bärande på sju basuner utav bagghorn framför HERRENS ark fortsatte alltjämt, och blåste i basunerna: och de beväpnade männen gick framför dem; men eftertruppen kom efter HERRENS ark, *prästerna* dragande vidare, och blåsande i basunerna.

14 Och den andra dagen gick de runt staden en gång, och återvände in till lägret: så gjorde de *i* sex dagar.

15 Och det inträffade på den sjunde dagen, att de steg upp tidigt, vid gryningen, och tågade runt staden på samma vis sju gånger: endast denna dag gick de runt staden sju gånger.

16 Och det inträffade vid den sjunde gången, när prästerna blåste i basunerna, *att* Joshua sade till folket, Skrik; ty HERREN har gett er staden.

17 Och staden skall vara förbannad, *ja* den, och allt som *finns* däri, för HERREN: endast horan Rahab skall *få* leva, hon och alla som *är* med henne i huset, eftersom hon gömde budbärarna som vi sände.

18 Och ni, håll *er* till varje pris *borta* från det förbannade tinget, att ni inte ska göra *er själva* förbannade, när ni ska ta av det förbannade tinget, och göra Israels läger till en förbannelse, och ska ansätta det.

19 Utan allt silver, och guld, och föremål av mässing och järn, *är* helgat åt HERREN: de skall komma

in till HERRENS skattkammare.

20 Så folket skrek när *prästerna* blåste i basunerna: och det inträffade, när folket hörde basunljudet, och folket skrek med ett väldigt härskri, att muren platt föll ner, så att folket steg upp in i staden, var man rakt framför sig, och de intog staden.

21 Och de fullständigt förgjorde allt som *var* i staden, både man och kvinna, ung och gammal, och oxe, och får, och åsna, med svärdets egg. 22 Men till de två männen som hade bespejat landet hade Joshua sagt, Gå in till horans hus, och hämta ut kvinnan därifrån, och allt *och alla* som hon har *där*, såsom ni svor henne.

23 Och den unga männen som var spejare gick in, och hämtade ut Rahab, och hennes far, och hennes mor, och hennes bröder, och allt *och alla* som hon hade *där*; och de hämtade ut alla hennes släktingar, och lämnade dem utanför Israels läger.

24 Och de brände upp staden i eld, och allt som *var* däri: endast silvret, och guldet, och föremålen av mässing och av järn, lade de till HERRENS hus skattkammare.

25 Och Joshua räddade livet på horan Rahab, och hennes fars hushåll, och allt *och alla* som hon hade; och hon bor *kvar* i Israel *ända* till denna dag; eftersom hon gömde budbärarna, som Joshua sände för att bespeja Jeriko.

26 Och Joshua svor *dem* på den

tiden, sägande, Förbannad inför HERREN *vare* den man, som står upp och bygger upp denna stad Jeriko: han skall lägga dess grund till *priset av sin förstfödde*, och till *priset av sin yngste son* skall han sätta upp dess portar.

27 Så HERREN var med Joshua; och hans berömmelse gick *ut* över hela landet.

Kapitel 7

1 Men Israels barn begick en överträdelse i *fråga om* det förbannade tinget: ty Achan, Karmis son, Zabdis son, Zerahs son, av Judah stam, tog av det förbannade tinget: och HERRENS vrede upptändes mot Israels barn.

2 Och Joshua sände män från Jeriko till Ai, som *ligger* bredvid Beth-Aven, på östra sidan om Beth-El, och talade till dem, sägande, Gå upp och beskåda landet. Och männen gick upp och beskådade Ai.

3 Och de vände tillbaka till Joshua, och sade till honom, Låt inte allt folket dra upp; utan låt omkring två- eller tretusen män dra upp och slå Ai; *och* få inte allt folket att anstränga sig *med att dra* dit; ty de *är blott* få.

4 Så omkring tretusen män drog upp dit av folket: och de flydde inför Ais män.

5 Och Ais män slog av dem omkring trettiosex män: ty de jagade dem *från* inför porten *ända* till Shebarim,

och slog dem på slutningen *där*: därför smälte folkets hjärtan, och blev såsom vatten.

6 Och Joshua rev sönder sina kläder, och föll ner till marken på sitt ansikte inför HERRENS ark intill kvällen, han och Israels äldste, och de strödde stoft på sina huvuden.

7 Och Joshua sade, Ack, O Herre GUD, varför har du *då* överhuvudtaget fört detta folk över Jordan, till att överlämna oss i amoriternas hand, till att förgöra oss? *O Gud* om vi ändå hade varit nöjda, och bott *kvar* på andra sidan Jordan!

8 O Herre, vad skall jag säga, när Israel vänder sina ryggar *till* inför sina fiender!

9 Ty kanaaniterna och landets alla invånare skall *få* höra *om det*, och skall omringa oss, och hugga av vårt namn från jorden: och vad kommer du göra för ditt stora namn?

10 Och HERREN sade till Joshua, Gå upp; varför ligger du så på ditt ansikte?

11 Israel har syndat, och de har också överträtt mitt förbund som jag befallde dem: ja ty de har tagit av det förbannade tinget, och har också stulit, och också hycklat, ja och de har lagt *det* bland sina egna saker.

12 Därför kunde inte Israels barn bestå inför sina fiender, *utan* vände *sina ryggar till* inför sina fiender, eftersom de var förbannade: ej heller kommer jag längre vara med er, om ni inte ska förgöra det förbannade ifrån er.

13 Upp, helga folket, och säg, Helga er till i morgon: ty så säger HERREN Israels Gud, *Det finns* ett förbannat ting mitt ibland dig, O Israel: du kan inte stå inför dina fiender, förrän ni ska ta bort det förbannade tinget ifrån er.

14 Därför skall ni på morgonen hämtas fram enligt era stammar: och det skall ske, *att* den stam som HERREN tar ut skall komma fram efter *dess* familjer; och den familj som HERREN skall ta ut skall komma fram efter hushåll; och det hushåll som HERREN skall ta ut skall komma fram man efter man.

15 Och det skall ske, *att* han som blir tagen med det förbannade tinget skall brännas upp i eld, han och allt som han har: eftersom han har överträtt HERRENS förbund, och eftersom han har utfört galenskap i Israel.

16 Så Joshua steg upp tidigt på morgonen, och hämtade fram Israel efter deras stammar; och Judah stam blev uttagen:

17 Och han hämtade fram Judah familj; och han tog ut zarhiternas familj; och han hämtade fram zarhiternas familj, man efter man; och Zabdi blev uttagen:

18 Och han hämtade fram hans hushåll man efter man; och Achan, Karmis son, Zabdis son, Zerahs son, av Judah stam, blev uttagen.

19 Och Joshua sade till Achan, Min son, ge, jag ber dig, ära åt HERREN Israels Gud, och gör bekännelse för honom; och berätta nu för mig vad

du har gjort; dölj *det* inte från mig.

20 Och Achan svarade Joshua, och sade, Sannerligen, jag har syndat mot HERREN Israels Gud, och så här och så här har jag gjort:

21 När jag såg en fin babylonisk klädnad bland bytena, och tvåhundra siklar silver, och en guldkil *med en* vikt om femtio siklar, fick jag begär till dem, och tog dem; och, se, de *finns* gömda i jorden mitt i mitt tält, och silvret under det.

22 Så Joshua sände budbärare, och de sprang till tältet; och, se, *det var* gömt i hans tält, och silvret under det.

23 Och de hämtade ut dem mitt ur tältet, och förde dem till Joshua, och till alla Israels barn, och lade ner dem inför HERREN.

24 Och Joshua, och hela Israel med honom, tog Achan, Zerahs son, och silvret, och klädnaden, och guldkilen, och hans söner, och hans döttrar, och hans oxar, och hans åsnor, och hans får, och hans tält, och allt som han hade: och de förde dem till Achors dal.

25 Och Joshua sade, Varför har du gjort oss oroliga? Denna dag skall HERREN göra dig orolig. Och hela Israel stenade honom med stenar, och brände upp dem i eld, efter *att* de hade stenat dem med stenar.

26 Och de reste upp ett stort stenröse över honom *som finns kvar* intill denna dag. Så HERREN vände från sin ilskas grymhet. Därför kallades den platsens namn för Achors dal, intill denna dag.

Kapitel 8

1 Och HERREN sade till Joshua, Frukta inte, var du inte heller bestört: tag med dig allt krigsfolk, och stå upp, drag upp till Ai: se, jag har gett Ais kung, och hans folk, och hans stad, och hans land i din hand:

2 Och du skall göra med Ai och hennes kung såsom du gjorde med Jeriko och hennes kung: endast dess byte, och dess boskap, skall ni ta som rov åt er själva: lägg dig ett bakhåll mot staden, bakom den.

3 Så Joshua stod upp, och allt krigsfolk, för att dra upp mot Ai: och Joshua valde ut 30 000 mäktiga tappra män, och sände iväg dem om natten.

4 Och han befallde dem, sägande, Se, ni skall ligga i bakhåll mot staden, *ja* bakom staden: gå inte iväg mycket långt från staden, utan var ni alla redo:

5 Och jag, och allt folket som *är* med mig, kommer närma oss till staden: och det skall inträffa, när de ska komma ut mot oss, såsom första gången, att vi kommer fly inför dem,

6 (Ty de kommer komma ut efter oss) till dess vi har dragit iväg dem från staden; ty de kommer säga, De flyr för oss, såsom första gången: därför kommer vi fly för dem.

7 Då skall ni stiga upp från bakhållet, och inta staden: ty HERREN er Gud kommer överlämna den i er hand.

8 Och det skall ske, när ni har

erövrat staden, *att* ni skall tända eld på staden: enligt HERRENS befallning skall ni göra. Se, jag har befallt er.

9 Joshua sände därför ut dem: och de gick till *att* ligga i bakhåll, och stannade mellan Beth-El och Ai, väster om Ai: men Joshua stannade bland folket den natten.

10 Och Joshua steg upp tidigt på morgonen, och mönstrade folket, och drog upp, han och Israels äldste, inför folket till Ai.

11 Och allt folket, *ja allt krigsfolk* som *var* med honom, drog upp, och närmade sig, och kom *fram* inför staden, och slog läger på norra sidan om Ai: *det var* nu en dal mellan dem och Ai.

12 Och han tog omkring femtusen män, och satte dem till att ligga i bakhåll mellan Beth-El och Ai, väster om staden.

13 Och när de hade placerat folket, *ja* hela den hären som *var* norr om staden, och sitt *folk som* låg i bakhåll väster om staden, gick Joshua den natten ut till mitten av dalen.

14 Och det inträffade, när Ais kung såg *det*, att de skyndade sig och steg upp tidigt, och stadens män drog ut till strid mot Israel, han och allt sitt folk, vid en bestämd tid, framför slätten; men han visste inte att *det fanns män som* låg i bakhåll mot honom bakom staden.

15 Och Joshua och hela Israel låtsades som att de blev slagna inför dem, och flydde på vägen åt vildmarken.

16 Och allt folket som *var* i Ai kallades samman för att jaga efter dem: och de jagade efter Joshua, och drogs iväg från staden.

17 Och det fanns inte en *enda* man kvar i Ai eller Beth-El, som inte drog ut efter Israel: och de lämnade staden öppen, och jagade efter Israel.

18 Och HERREN sade till Joshua, Räck ut spjutet, som *är* i din hand, mot Ai; ty jag kommer ge det i din hand. Och Joshua räckte ut spjutet, som *han hade* i sin hand, mot staden.

19 Och kvickt steg bakhållet upp från sin plats, och de sprang så snart som han hade räckt ut sin hand: och de gick in i staden, och intog den, och skyndade sig och tände eld på staden.

20 Och när Ais män såg sig om, tittade de, och, se, röken från staden steg upp mot himlen, och de hade ingen makt att fly *vare sig* den vägen eller den *andra* vägen: och folket som flydde mot vildmarken vände *nu* tillbaka mot *sina* förföljare.

21 Och när Joshua och hela Israel såg att bakhållet hade intagit staden, och att röken steg upp från staden, då vände de om, och dräpte Ais män.

22 Och de andra strömmade ut ur staden mot dem; så *att* de var mitt emellan Israel, somliga på denna sida, och somliga på den *andra* sidan: och de slog dem, så att de inte lät någon *enda* av dem bli kvar eller fly.

23 Och Ais kung grep de levande, och förde honom till Joshua.

24 Och det inträffade, när Israel hade

hört upp med att dräpa alla Ais invånare *ute* på fältet, i vildmarken i vilken de jagade dem, och när de alla hade fallit för svärdsegg, tills de var förgjorda, att alla israeliter vände tillbaka till Ai, och slog det med svärdsegg.

25 Och *så* skedde det, *att* alla som föll den dagen, både av män och kvinnor, *var* 12 000, *ja* alla Ais män.

26 Ty Joshua drog inte tillbaka sin hand, med vilken han räckte ut spjutet, förrän han fullständigt hade förgjort alla Ais invånare.

27 Endast boskapen och bytet av den staden tog Israel som rov åt sig själva, enligt det HERRENS ord som han befallde Joshua.

28 Och Joshua brände upp Ai, och gjorde det till en *ruinhög* för evigt, *ja till* en förödelse till denna dag.

29 Och Ais kung hängde han upp på ett trä tills kvällen: och så snart solen var nere, befallde Joshua att de skulle ta ner hans döda kropp från träet, och kasta den vid stadspportens ingång, och resa över den ett stort stenröse, *som finns kvar* till denna dag.

30 Sedan byggde Joshua ett altare åt HERREN, Israels Gud, på berget Ebal,

31 Såsom HERRENS tjänare Mose befallde Israels barn, såsom det är skrivet i Mose lagbok, ett altare utav hela stenar, över vilka ingen man har höjt *något verktyg av järn*: och på det offrade de brännoffer åt HERREN, och offrade fredsoffer.

32 Och han skrev där på stenarna en

avskrift av Mose lag, som han skrev i Israels barns närvaro.

33 Och hela Israel, och deras äldste, och ämbetsmän, och deras domare, stod på denna sida *om* arken och på den *andra* sidan framför prästerna leviterna, som bar HERRENS förbundsark, såväl främlingen, som han som var född bland dem; hälften av dem mittemot berget Gerizim, och *andra* hälften av dem mittemot berget Ebal; såsom HERRENS tjänare Mose tidigare hade befallt, att de skulle välsigna Israels folk.

34 Och därefter läste han lagens alla ord, välsignelserna och förbannelserna, allt såsom det är skrivet i lagboken.

35 Det fanns inte ett *enda* ord av allt som Mose befallde, som Joshua inte läste upp inför Israels hela församling, tillsammans med kvinnorna, och de små, och de främlingar som levde bland dem.

Kapitel 9

1 Och det inträffade, när alla de kungar som *var* på denna sidan Jordan, *uppe* i bergen, och i dalarna, och vid det stora havets alla kustområden mittemot Libanon, hittiten, och amoriten, kanaaniten, perizziten, hiviten, och jebusiten, hörde *därom*;

2 Att de enigt slöt sig samman, till att strida mot Joshua och mot Israel.

3 Och när Gibeons invånare hörde vad Joshua hade gjort med Jeriko

och med Ai,

4 Handlade de med list, och gick och låtsades som om de vore ambassadörer, och tog gamla säckar på sina åsnor, och vinläglar, gamla, och spruckna, och ihopbundna;
5 Och gamla och lappade skor på sina fötter, och gamla kläder på sig; och allt deras reskosts bröd var torrt *och* möjligt.

6 Och de gick till Joshua, till lägret i Gilgal, och sade till honom, och till Israels män, Vi har kommit från ett fjärran land: slut nu därför en allians med oss.

7 Och Israels män sade till hiviterna, Ni kanske bor *här* bland oss; och hur skall vi *då kunna* sluta en allians med er?

8 Och de sade till Joshua, Vi *är* dina tjänare. Och Joshua sade till dem, Vilka *är* ni? Och varifrån kommer ni?

9 Och de sade till honom, Dina tjänare har kommit från ett mycket avlägset land för HERREN din Guds namns skull: ty vi har hört *om* hans berömmelse, och *om* allt som han gjorde i Egypten,

10 Och allt som han gjorde med amoriternas två kungar, som *var där* bortom Jordan, med Sihon, Heshbons kung, och med Og, Bashans kung, som *var* i Ashtaroth.

11 Därför talade våra äldste och vårt lands alla invånare till oss, sägande, Tag färdkost med er till resan, och far för att träffa dem, och säg till dem, Vi *är* era tjänare: slut ni nu därför en allians med oss.

12 Detta vårt bröd tog vi *med oss* varmt ur våra hus, *till* vår reskost, på den dag *då* vi gick ut för att gå till er; men nu, se, är det torrt, och det är möjligt:

13 Och dessa vinläglar, som vi fyllde, *var* nya; och, se, *nu* är de spruckna: och dessa våra kläder och våra skor har blivit gamla på grund av den mycket långa resan.

14 Och männen tog av deras reskost, och frågade inte om *råd* från HERRENS mun.

15 Och Joshua slöt fred med dem, och slöt *också* en allians med dem, så att låta dem leva: och församlingens furstar svor dem.

16 Och det inträffade vid slutet av tre dagar efter *att* de hade slutit en allians med dem, att de fick höra att de *var* deras grannar, och *att* de bodde bland dem.

17 Och Israels barn färdades, och kom till deras städer på tredje dagen. Deras städer *var* nu Gibeon, och Chefirah, och Beeroth, och Kirjath-Jearim.

18 Och Israels barn slog dem inte, eftersom församlingens furstar hade svurit dem vid HERREN Israels Gud. Och hela församlingen knotade mot furstarna.

19 Men alla furstarna sade till hela församlingen, Vi har svurit dem vid HERREN Israels Gud: därför må vi nu inte röra dem.

20 Vi kommer göra detta med dem; ja vi skall låta dem leva, att inte vrede ska komma över oss, på grund av den eden som vi svor dem.

21 Och furstarna sade till dem, Låt dem leva; men låt dem vara vedhuggare och vattendragare åt hela församlingen; såsom furstarna hade lovat dem.

22 Och Joshua kallade efter dem, och han talade till dem, sägande, Varför har ni lurat oss, sägande, Vi *bor* mycket långt från er; när ni *i själva verket* bor ibland oss?

23 Därför *är* ni nu förbannade, och ingen av er skall bli fri från att vara slav, och vedhuggare och vattendragare åt min Guds hus.

24 Och de svarade Joshua, och sade, Eftersom det sannerligen blev berättat för dina tjänare, hur HERREN din Gud befalldes sin tjänare Mose att ge er hela landet, och att förgöra landets alla invånare ifrån er, därför var vi, på grund av er, mycket rädda för våra liv, och har *därför* gjort detta ting.

25 Och nu, se, vi *är* i din hand: *så* vad du *nu* finner vara gott och rätt att göra med oss, gör *du så*.

26 Och han gjorde så med dem, och undsatte dem ur Israels barns hand, att de inte dräpte dem.

27 Och Joshua gjorde dem den dagen till vedhuggare och vattendragare för församlingen, och för HERRENS altare, ända till denna dag, på den plats som han skulle utvälja.

Kapitel 10

1 Nu inträffade det, när Adoni-

Zedek, Jerusalems kung, hade hört hur Joshua hade intagit Ai, och hade fullständigt förgjort det; såsom han hade gjort med Jeriko och hennes kung, så hade han *också* gjort med Ai och hennes kung; och hur Gibeons invånare hade slutit fred med Israel, och var bland dem;

2 Att de fruktade väldeligen, eftersom Gibeon *var* en stor stad, som en av kungastäderna, och eftersom den *var* större än Ai, och alla dess män *var* mäktiga.

3 Därför sände Jerusalems kung Adoni-Zedek till Hoham, Hebrons kung, och till Piram, Jarmuths kung, och till Jafia, Lachishs kung, och till Debir, Eglons kung, sägande,
4 Kom upp till mig, och hjälp mig, att vi må slå Gibeon: ty det har slutit fred med Joshua och med Israels barn.

5 Därför församlade sig amoriternas fem kungar, Jerusalems kung, Hebrons kung, Jarmuths kung, Lachishs kung, Eglons kung, och drog upp, de och alla sina härar, och slog läger inför Gibeon, och förde krig mot det.

6 Och Gibeons män sände till Joshua, till Gilgals läger, sägande, Drag inte din hand från dina tjänare; kom upp till oss fort, och rädda oss, och hjälp oss: ty amoriternas alla kungar, som bor *uppe* i bergen, har samlat ihop sig mot oss.

7 Så Joshua drog upp från Gilgal, han, och allt krigsfolk med honom, och alla mäktiga tappra män.

8 Och HERREN sade till Joshua,

Frukta dem inte: ty jag har överlämnat dem i din hand; inte en *enda* man av dem skall bestå inför dig.

9 Därför kom Joshua till dem plötsligt, *och* drog upp från Gilgal hela natten.

10 Och HERREN besvärade dem inför Israel, och dräpte dem i en stor slakt i Gibeon, och jagade dem längs den väg som leder upp till Beth-Horon, och slog dem intill Azekah, och intill Makkedah.

11 Och det inträffade, medan de flydde ifrån Israel, *och* befann sig på slutningen *ner* till Beth-Horon, att HERREN kastade ner stora stenar från himlen på dem intill Azekah, och de dog: *de var* fler som dog av hagelstenar än *de* som Israels barn dräpte med svärdet.

12 Då talade Joshua till HERREN, på den dagen när HERREN utlämnade amoriterna inför Israels barn, och han sade i Israels åsyn, Sol, stå du stilla över Gibeon; och du, måne, i Ajalons dal.

13 Och solen stod stilla, och månen stannade, till dess folket hade tagit hämnd på sina fiender. *Är* inte detta skrivet i Jashers bok? Så solen stod still mitt på himlen, och hastade inte att gå ner *i* ungefär en hel dag.

14 Och det har inte varit någon dag som den, *varken* före den eller efter den, då HERREN lyssnade till en mans röst: ty HERREN stred för Israel.

15 Och Joshua återvände, och hela Israel med honom, till lägret, till

Gilgal.

16 Men dessa fem kungar flydde, och gömde sig i en grotta i Makkedah.

17 Och det blev berättat för Joshua, sägande, De fem kungarna har blivit funna gömda i en grotta i Makkedah.

18 Och Joshua sade, Vältra stora stenar över grottans mun, och sätt män vid den till att vakta dem:

19 Och stanna ni inte, *utan* jaga efter era fiender, och slå deras bakersta *led*; låt dem inte komma in till sina städer: ty HERREN er Gud har överlämnat dem i er hand.

20 Och det inträffade, när Joshua och Israels barn hade avslutat att dräpa dem i en väldigt stor slakt, till dess de var förgjorda, att de resterande, *som* var kvar av dem, gick in i befästa städer.

21 Och allt folket återvände till lägret till Joshua i Makkedah med frid: ingen rörde sin tunga mot någon av Israels barn.

22 Sedan sade Joshua, Öppna grottans mun, och hämta ut de fem kungarna till mig ur grottan.

23 Och de gjorde så, och förde ut de fem kungarna till honom ur grottan, Jerusalems kung, Hebrons kung, Jarmuths kung, Lachishs kung, *och* Eglons kung.

24 Och det inträffade, när de förde ut de kungarna till Joshua, att Joshua kallade på alla Israels män, och sade till krigsmännens befäl, vilka gick med honom, Träd fram, sätt era fötter på dessa kungars nackar. Och de närmade sig, och satte sina fötter

på deras nackar.

25 Och Joshua sade till dem, Frukta inte, var inte heller bestörta, *utan* var starka och frimodiga: ty så här skall HERREN göra med alla era fiender som ni ska strida mot.

26 Och därefter slog Joshua dem, och dräpte dem, och hängde upp dem i fem träd: och de förblev hängande i träden tills kvällen.

27 Och det inträffade vid tiden för solnedgången, *att* Joshua befalldes, och de tog ner dem från träden, och kastade in dem i grottan vari de hade varit gömda, och lade stora stenar för grottans mun, *som är kvar där* till just denna dag.

28 Och den dagen intog Joshua Makkedah, och slog den med svärdets egg, och dess kung förgjorde han fullständigt, dem, och alla de själar som *var* därinne; han lät ingen bli kvar: och han gjorde med Makkedahs kung såsom han gjorde med Jerikos kung.

29 Sedan passerade Joshua från Makkedah, och hela Israel med honom, till Libnah, och stred mot Libnah:

30 Och också det, och dess kung, överlämnade HERREN i Israels hand; och han slog det med svärdsegg, och alla de själar som *var* däri; han lät ingen bli kvar däri; *utan* gjorde med dess kung såsom han gjorde med Jerikos kung.

31 Och Joshua passerade från Libnah, och hela Israel med honom, till Lachish, och slog läger mot det, och stred mot det:

32 Och HERREN överlämnade Lachish i Israels hand, som intog det på den andra dagen, och slog det med svärdsegg, och alla de själar som *var* därinne, alldeles såsom han hade gjort med Libnah.

33 Då kom Horam, Gezers kung, upp för att hjälpa Lachish; och Joshua slog honom och hans folk, tills han inte hade lämnat kvar honom någon *enda* överlevare.

34 Och från Lachish passerade Joshua till Eglon, och hela Israel med honom; och de slog läger mot det, och stred mot det:

35 Och de intog det på den dagen, och slog det med svärdets egg, och alla själar som var därinne fullständigt förgjorde han den dagen, alldeles såsom han hade gjort med Lachish.

36 Och Joshua drog upp från Eglon, och hela Israel med honom, till Hebron; och de stred mot det:

37 Och de intog det, och slog det med svärdets egg, och dess kung, samt alla dess städer, och alla de själar som *fanns* däri; han lämnade inte kvar någon, alldeles såsom han hade gjort med Eglon; utan förgjorde det fullständigt, och alla själarna som *fanns* däri.

38 Och Joshua vände tillbaka, och hela Israel med honom, till Debir; och stred mot det:

39 Och han intog det, och dess kung, och alla dess städer; och de slog dem med svärdsegg, och fullständigt förgjorde alla de själar som *var* däri; han lämnade inte kvar någon: såsom

han hade gjort med Hebron, så gjorde han med Debir, och med dess kung; såsom han också hade gjort med Libnah, och med hennes kung.

40 Så Joshua slog hela landet i bergen, och i syd, och i dalen, och vid bäckarna, och alla deras kungar: han lämnade inte kvar någon, utan fullständigt förgjorde allt som andades, såsom HERREN Israels Gud befallde.

41 Och Joshua slog dem från Kadesh-Barnea ända till Gaza, och hela Goshens land, ända till Gibeon.

42 Och alla dessa kungar och deras land intog Joshua på en gång, eftersom HERREN Israels Gud stred för Israel.

43 Och Joshua vände tillbaka, och hela Israel med honom, till lägret, till Gilgal.

Kapitel 11

1 Och det inträffade, när Jabin, Hazors kung, hade hört *om de ting*en, att han sände till Jobab, Madons kung, och till Shimrons kung, och till Achshafs kung,

2 Och till de kungar som *fanns* norr om bergen, och om de slätter söder om Chinneroth, och i dalen, och vid Dors gränser i väster,

3 *Och till* kanaaniterna i öster och i väster, och *till* amoriten, och hittiten, och perizziten, och jebusiten *uppe* i bergen, och *till* hiviten nedanför Hermon i landet Mizpeh.

4 Och de drog ut, de och alla deras

härar med dem, mycket folk, ja såsom sanden som *finns* på havets strand till antalet, med hästar och vagnar, väldigt många.

5 Och när alla dessa kungar hade mött upp med varandra, kom de och slog läger tillsammans vid Meroms vatten, för att strida mot Israel.

6 Och HERREN sade till Joshua, Var inte rädd för dem: ty i morgon runt denna tid kommer jag utlämna dem allesammans slagna inför Israel: du skall skära av hälsenorna på deras hästar, och bränna upp deras vagnar i eld.

7 Så Joshua, och allt krigsfolk med honom, kom plötsligt emot dem vid Meroms vatten; och de överföll dem.

8 Och HERREN överlämnade dem i Israels hand, som slog dem, och jagade dem till Stora Zidon, och till Misrefoth-Maim, och till dalen Mizpeh, österut; och de slog dem, tills de inte lämnade kvar dem någon *enda* överlevare.

9 Och Joshua gjorde med dem såsom HERREN befallde honom: han skar av hälsenorna på deras hästar, och brände upp deras vagnar i eld.

10 Och vid samma tid vände Joshua tillbaka, och intog Hazor, och slog dess kung med svärdet: ty tidigare var Hazor alla de rikenas huvud.

11 Och de slog alla själarna som *var* därinne med svärdets egg, fullständigt förgörande *dem*: det lämnades inte kvar någon *enda som* andades: och han brände upp Hazor i eld.

12 Och alla de kungarnas städer, och

alla deras kungar, intog Joshua, och slog dem med svärdsegg, *och* han fullständigt förgjorde dem, såsom HERRENS tjänare Mose befallde.

13 Men *angående* de städer som stod kvar i sin styrka, Israel brände inte upp någon av dem, förutom Hazor, endast; *som* Joshua brände upp.

14 Och allt byte av dessa städer, och boskapen, tog Israels barn som rov åt sig själva; men de slog varje man med svärdsegg, tills de hade förgjort dem, inte heller lämnade de kvar någon till att andas.

15 Såsom HERREN befallde sin tjänare Mose, så befallde Mose Joshua, och så gjorde Joshua; han lämnade inte något ogjort utav allt som HERREN befallde Mose.

16 Så Joshua intog hela det landet, bergen, och hela Sydlandet, och hela landet Goshen, och dalen, och slätten, och Israels berg och dess dal;

17 *Ända* från berget Halak, som går upp till Seir, ända till Baal-Gad i Libanondalen nedanför berget Hermon: och han tog alla deras kungar, och slog dem, och dräpte dem.

18 *Under* lång tid förde Joshua krig mot alla de kungarna.

19 Det fanns inte en *enda* stad som slöt fred med Israels barn, förutom hiviterna, Gibeons invånare: alla *andra* intog de genom strid.

20 Ty det var från HERREN att förhärda deras hjärtan, så att de skulle komma till strid mot Israel, att han fullständigt skulle förgöra dem, *och* att de inte skulle finna någon

favör, utan att han skulle förgöra dem, såsom HERREN befälde Mose.

21 Och vid den tiden kom Joshua, och högg av anakiterna ifrån bergen, ifrån Hebron, ifrån Debir, ifrån Anab, och ifrån alla Judah berg, och ifrån alla Israels berg: Joshua förgjorde dem fullständigt med deras städer.

22 Det fanns inte någon kvar av anakiterna i Israels barns land: endast i Gaza, i Gath, och i Ashdod, fanns de kvar.

23 Så Joshua intog hela landet, alldeles såsom HERREN sade till Mose; och Joshua gav det till arvedel åt Israel enligt deras stamindelningar. Och landet fick vila från krig.

Kapitel 12

1 Dessa *är* nu landets kungar, vilka Israels barn slog, och tog deras land i besittning på andra sidan Jordan mot soluppgången, från floden Arnon till berget Hermon, och hela slätten i öster:

2 Sihon, amoriternas kung, som bodde i Heshbon, *och* regerade från Aroer, som *ligger* vid floden Arnons strand, och från mitten av floden, och från halva Gilead, ända till floden Jabbok, *som är* Ammons barns gräns;

3 Och från slätten till Chinnerothsjön i öster, och till slättens hav, *ja* Salthavet i öster, vägen till Beth-

Jeshimoth; och från syd, nedanför Ashdoth-Pisgah:

4 Och Ogs, Bashans kungs, landområde, *som hörde* till jättarnas kvarleva, vilken bodde i Ashtaroth och i Edrei,

5 Och härskade på berget Hermon, och i Salkah, och i hela Bashan, till geshuriternas och maachathiternas gräns, och *i* halva Gilead, Heshbons kung Sihons gräns.

6 Dem slog HERRENS tjänare Mose och Israels barn: och HERRENS tjänare Mose gav det *till* besittning åt reubeniterna, och gaditerna, och halva Manasseh stam.

7 Och dessa *är* landets kungar vilka Joshua och Israels barn slog på denna sida Jordan i väster, från Baal-Gad i Libanondalen ända till Halakberget, som går upp till Seir; vilket *land* Joshua gav åt Israels stammar *till att ta i* besittning enligt deras avdelningar;

8 I bergen, och i dalarna, och på slätterna, och vid vattenkällorna, och i ödemarken, och i landet i söder; hittiterna, amoriterna, och kanaaniterna, perizziterna, hiviterna, och jebusiterna:

9 Jerikos kung, en; Ais kung, som *ligger* bredvid Beth-El, en;

10 Jerusalems kung, en; Hebrons kung, en;

11 Jarmuths kung, en; Lachishs kung, en;

12 Eglons kung, en; Gezers kung, en;

13 Debirs kung, en; Geders kung, en;

14 Hormahs kung, en; Arads kung, en;
15 Libnahs kung, en; Adullams kung, en;
16 Makkedahs kung, en; Beth-Els kung, en;
17 Tappuahs kung, en; Hefers kung, en;
18 Afeks kung, en; Lasharons kung, en;
19 Madons kung, en; Hazors kung, en;
20 Shimron-Merons kung, en; Achshafs kung, en;
21 Taanachs kung, en; Megiddos kung, en;
22 Kedeshs kung, en; Jokneams kung, *vid* Karmel, en;
23 Dors kung, inom Dors landområde, en; kungen över Gilgals nationer, en;
24 Tirzahs kung, en: alla kungar *sammanlagt*, trettioen.

Kapitel 13

1 Nu var Joshua gammal *och* kommen till åren; och HERREN sade till honom, Du är gammal *och* kommen till åren, och det återstår ännu väldigt mycket land *som skall* tas i besittning.
2 Detta *är* det land som ännu återstår: filisteernas alla områden, och hela Geshuri,
3 Från Sihor, som *ligger* inför Egypten, ända till Ekrons gränser norrut, *som* räknas till kanaaniten: fem herrar utav filisteerna;

gazathiterna, och ashdothiterna, eshkaloniterna, gittiterna, och ekroniterna; också aviterna:
4 Från syd, hela kanaaniternas land, och Mearah som *ligger* invid sidonierna, till Afek, till amoriternas gränser:
5 Och giblitenas land, och hela Libanon, mot soluppgången, från Baal-Gad nedanför berget Hermon till ingången in till Hamath.
6 Bergsbygdens alla invånare från Libanon till Misrefoth-Maim, *och* alla sidonier, dem kommer jag driva ut ifrån Israels barn: fördela du det bara genom lottkastning åt israeliterna till en arvedel, såsom jag har befallt dig.
7 Fördela nu därför detta land till en arvedel åt de nio stammarna, och *åt* halva Manasseh stam,
8 Med vilken reubeniterna och gaditerna har fått sin arvedel, som Mose gav dem, bortom Jordan österut, *ja* såsom HERRENS tjänare Mose gav åt dem;
9 Från Aroer, som *ligger* på floden Arnons strand, och staden som *ligger* mitt i floden, och hela Medebasläppen till Dibon;
10 Och amoriternas kung Sihons alla städer, vilken regerade i Heshbon, till Ammons barns gräns;
11 Och Gilead, och geshuriternas och maachathiternas område, och hela berget Hermon, och hela Bashan till Salkah;
12 Hela Ogs rike i Bashan, vilken regerade i Ashtaroth och i Edrei, som var kvar utav jättarnas kvarleva:

ty Mose slog dessa, och kastade ut dem.

13 Dock fördrev inte Israels barn geshuriterna, inte heller maachathiterna: utan geshuriterna och maachathiterna bor bland israeliterna intill denna dag.

14 *Det var* endast åt Levi stam som han inte gav någon arvedel; HERREN Israels Guds eldsoffer *är* deras arvedel, såsom han sade dem.

15 Och Mose gav *arvedel* åt Reubens barns stam, enligt deras familjer.

16 Och deras område var från Aroer, som *ligger* på floden Arnons strand, och den staden som *ligger* mitt i floden, och hela slätten vid Medeba;

17 Heshbon, och alla hennes städer som *ligger* på slätten; Dibon, och Bamoth-Baal, och Beth-Baal-Meon, 18 Och Jahazah, och Kedemoth, och Mefaath,

19 Och Kirjathaim, och Sibmah, och Zareth-Shahar på Dalberget,

20 Och Beth-Peor, och Ashdoth-Pisgah, och Bethjeshimoth,

21 Och slättens alla städer, och amoriternas kung Sihons hela rike, vilken regerade i Heshbon, vilken Mose slog jämte Midians furstar, Evi, och Rekem, och Zur, och Hur, och Reba, *vilka var* Sihons lydfurstar, boende i landet.

22 Också Balaam, Beors son, den spåmannen, dräpte Israels barns med svärd ibland dem som blev slagna av dem.

23 Och Reubens barns gräns var Jordan, och *dess* gräns. Detta *var*

Reubens barns arvedel efter deras familjer, städerna och deras byar.

24 Och Mose gav *arvedel* åt Gads stam, *ja* åt Gads barn enligt deras familjer.

25 Och deras gränsområde var Jazer, och Gileads alla städer, och halva Ammons barns land, till *det* Aroer som *ligger* framför Rabbah;

26 Och från Heshbon till Ramath-Mizpeh, och Betonim; och från Mahanaim till Debirs gräns;

27 Och i dalen, Beth-Aram, och Beth-Nimrah, och Suckoth, och Zafon, resten av Sihons, Heshbons kungs, rike, Jordan och *dess* gräns, *ända* till utkanten av Chinnerethsjön på andra sidan Jordan österut.

28 Detta *är* Gads barns arvedel efter deras familjer, städerna, och deras byar.

29 Och Mose gav *arvedel* åt halva Manasseh stam: och *detta var besittningen* tillhörande Manasseh barns halva stam, efter sina familjer.

30 Och deras område var från Mahanaim, hela Bashan, hela Ogs, Bashans kungs, rike, och alla Jairs mindre städer, som *finns* i Bashan, sextio städer:

31 Och halva Gilead, och Ashtaroth, och Edrei, Ogs rikets städer i Bashan, *hörde* till Manasseh son Machirs barn, *ja* till ena hälften av Machirs barn, efter sina familjer.

32 Dessa *är de länder* vilka Mose fördelade till arvedel på Moabs slätter, på andra sidan Jordan, vid Jeriko, österut.

33 Men åt Levi stam gav Mose inte

någon arvedel: HERREN Israels Gud *var* deras arvedel, såsom han sade till dem.

Kapitel 14

1 Och dessa *är de länder* som Israels barn fick i arv i Kanaans land, vilka prästen Eleazar, och Joshua, Nuns son, och Israels barns stammars fäders huvuden, fördelade till arvedel åt dem.

2 Genom lottkastning *fördelades* deras arvedel, såsom HERREN befälde genom Mose hand, för de nio stammarna, och *för* den halva stammen.

3 Ty Mose hade gett två stammar och en halv stam *deras* arvedel på andra sidan Jordan: men åt leviterna gav han ingen arvedel bland dem.

4 Ty Josefs barn var två stammar, Manasseh och Efraim: därför gav de ingen del åt leviterna i landet, förutom städer att bo *i*, med tillhörande förstäder åt deras boskap och åt deras egendom.

5 Såsom HERREN befälde Mose, så gjorde Israels barn, och de fördelade landet.

6 Sedan kom Judah barn till Joshua i Gilgal: och Kaleb, Jefunnehs son, den keneziten, sade till honom, Du vet *om* det ting som HERREN sade till Gudsmannen Mose angående mig och dig i Kadesh-Barnea.

7 Fyrtio år gammal *var* jag när HERRENS tjänare Mose sände mig från Kadesh-Barnea till att bespeja

landet; och jag *kom och* återberättade för honom *det* som *låg* på mitt hjärta.

8 Dock fick mina bröder, som drog upp med mig, folkets hjärta *att* smälta: men jag följde HERREN min Gud fullt ut.

9 Och Mose svor den dagen, sägande, Sannerligen skall det land som dina fötter har trampat på vara din arvedel, och dina barns för evigt, eftersom du fullt ut har följt HERREN min Gud.

10 Och nu, se, HERREN har hållit mig vid liv, såsom han sade, dessa fyrtiofem år, ända sedan HERREN talade detta ord till Mose, medan Israels *barn* vandrade *omkring* i ödemarken: och nu, se, jag *är* denna dag åttiofem år gammal.

11 *Och* ännu *är* jag denna dag *lika* stark som *jag var* på den dagen då Mose sände mig: såsom min styrka *var* då, ja så *är* min styrka nu, till krig, både att dra ut, och att komma in.

12 Ge mig nu därför detta berg, om vilket HERREN talade på den dagen; ty du hörde på den dagen hur anakiterna *var* där, och *att* städerna *var* stora *och* befästa: om så vara *att* HERREN *skall vara* med mig, då skall jag förmå att driva ut dem, såsom HERREN sade.

13 Och Joshua välsignade honom, och gav åt Kaleb, Jefunnehs son, Hebron till arvedel.

14 Därför blev Hebron Kalebs, Jefunnehs sons, den kenezitens, arvedel intill denna dag, därför att

han fullt ut följde HERREN Israels Gud.

15 Och tidigare *var* Hebrons namn Kirjath-Arba; *denne Arba var* en stor man bland anakiterna. Och landet fick vila från krig.

Kapitel 15

1 *Detta* var då Judah barns stams lott, efter sina familjer; *ända* till Edoms gräns, ödemarken Zin *var* den yttersta delen av området *i* syd.

2 Och deras södra gräns var från Salthavets strand, från den vik som vetter söderut:

3 Och den gick ut till södra sidan till Maaleh-Akrabbim, och passerade vidare till Zin, och steg upp till Kadesh-Barnea på den södra sidan, och gick vidare till Hezron, och for upp till Adar, och drog runt till Karkaa:

4 *Därifrån* gick den vidare mot Azmon, och gick ut till Egyptens flod; och det gränsområdets utgångar låg vid havet: detta skall vara ert södra område.

5 Och den östra gränsen *var* Salthavet, *ända* till Jordans ände. Och *deras* gräns på den norra sidan *var* från havsviken vid Jordans yttersta del.

6 Och gränsen gick upp till Beth-Hogla, och passerade vidare norr om Beth-Arabah; och gränsen gick upp till Reubens son Bohans sten:

7 Och gränsen gick upp mot Debir från Achors dal, och så norrut,

vettande mot Gilgal, som *ligger* innan stigningen upp till Adummim, som *ligger* på södra sidan om floden: och gränsen gick vidare mot En-Shemeshs vatten, och dess utgångar var vid En-Rogel:

8 Och gränsen gick upp längs Hinnoms sons dal till jebusitens södra sida; det *är* Jerusalem: och gränsen gick upp till toppen av det berg som *ligger* innan Hinnomsdalen västerut, som *ligger* vid änden av jättarnas dal norrut:

9 Och gränsen drogs från toppen av höjden till Neftoahvattnets källa, och gick ut till Efrons bergs städer; och gränsen drogs till Baalah, som *är* Kirjath-Jearim:

10 Och gränsen gick runt västerut från Baalah till berget Seir, och gick vidare till sidan av berget Jearim, som *är* Chesalon, på norra sidan, och gick ner till Beth-Shemesh, och gick vidare till Timnah:

11 Och gränsen gick ut till sidan av Ekron, norrut: och gränsen drogs till Shikron, och passerade vidare till berget Baalah, och gick ut till Jabneel; och gränsens utgångar var vid havet.

12 Och den västra gränsen *var* till det stora havet, och *dess* gränsområde. Detta *är* Judah barns område runt omkring, enligt deras familjer.

13 Och åt Kaleb, Jefunnehs son, gav han en del bland Judah barn, enligt HERRENS befallning till Joshua, *ja* Arbas, Anaks fars, stad, som *är* Hebron.

14 Och Kaleb fördrev därifrån
Anaks tre söner, Sheshai, och
Ahiman, och Talmai, Anaks barn.
15 Och han for upp därifrån till
Debirs invånare: och tidigare *var*
Debirs namn Kirjath-Sefer.
16 Och Kaleb sade, Han som slår
Kirjath-Sefer, och intar det, åt
honom kommer jag ge min dotter
Achsah till hustru.
17 Och Othniel, Kalebs bror Kenazs
son, intog det: och han gav honom
sin dotter Achsah till hustru.
18 Och det inträffade, när hon kom
till honom, att hon vållade honom att
begära ett fält av hennes far: och hon
steg ner från *sin* åsna; och Kaleb
sade till henne, Vad vill du?
19 Vilken svarade, Ge mig en
välsignelse; ty du har gett mig ett
söderland; ge mig också
vattenkällor. Och han gav henne de
övre källorna, och de nedre källorna.
20 Detta *är* Judah barns stams
arvedel, enligt deras familjer.
21 Och de yttersta städerna
tillhörande Judah barns stam mot
Edoms gränsområde söderut var
Kabzeel, och Eder, och Jagur,
22 Och Kinah, och Dimonah, och
Adadah,
23 Och Kedesh, och Hazor, och
Ithnan,
24 Zif, och Telem, och Bealoth,
25 Och Hazor, Hadattah, och
Kerioth, och Hezron, som *är* Hazor,
26 Amam, och Shema, och Moladah,
27 Och Hazar-Gaddah, och
Heshmon, och Beth-Palet,
28 Och Hazar-Shual, och Beer-

Sheba, och Bizjothjah,
29 Baalah, och Iim, och Azem,
30 Och Eltolad, och Chesil, och
Hormah,
31 Och Ziklag, och Madmannah, och
Sansannah,
32 Och Lebaoth, och Shilhim, och
Ain, och Rimmon: alla städerna *är*
tjugonio *sammanlagt*, med sina byar:
33 *Och* i dalen, Eshtaol, och Zoreah,
och Ashnah,
34 Och Zanoah, och En-Gannim,
Tappuag, och Enam,
35 Jarmuth, och Adullam, Sokoh,
och Azekah,
36 Och Sharaim, och Adithaim, och
Gederah, och Gederothaim; fjorton
städer med sina byar:
37 Zenan, och Hadashah, och
Migdal-Gad,
38 Och Dilean, och Mizpeh, och
Joktheel,
39 Lachish, och Bozkath, och Eglon,
40 Och Kabbon, och Lahmam, och
Kithlish,
41 Och Gederoth, Beth-Dagon, och
Naamah, och Makkedah; sexton
städer med sina byar:
42 Libnah, och Ether, och Ashan,
43 Och Jiftah, och Ashnah, och
Nezib,
44 Och Keilah, och Achzib, och
Mareshah; nio städer med sina byar:
45 Ekron, med hennes mindre städer
och hennes byar:
46 Från Ekron ända till havet, allt
som *låg* nära Ashdod, med dess
byar:
47 Ashdod med hennes mindre
städer och hennes byar, Gaza med

hennes mindre städer och hennes byar, till Egyptens flod, och det stora havet, och *dess* gräns:

48 Och i bergen, Shamir, och Jattir, och Sokoh,

49 Och Dannah, och Kirjath-Sannah, som *är* Debir,

50 Och Anab, och Eshtemoh, och Anim,

51 Och Goshen, och Holon, och Giloh; elva städer med sina byar:

52 Arab, och Dumah, och Eshean,

53 Och Janum, och Beth-Tappuah, och Afekah,

54 Och Humtah, och Kirjath-Arba, som *är* Hebron, och Zior; nio städer med sina byar:

55 Maon, Karmel, och Zif, och Juttah,

56 Och Jezreel, och Jokdeam, och Zanoah,

57 Kain, Gibeah, och Timnah; tio städer med sina byar:

58 Halhul, Beth-Zur, och Gedor,

59 Och Maarath, och Beth-Anoth, och Eltekon; sex städer med sina byar:

60 Kirjath-Baal, som *är* Kirjath-Jearim, och Rabbah; två städer med sina byar:

61 I ödemarken, Beth-Arabah, Middin, och Sekakah,

62 Och Nibshan, och Saltstaden, och En-Gedi; sex städer med sina byar.

63 Gällande Jerusalems invånare jebusiterna, kunde inte Judah barn driva ut dem: utan jebusiterna bor med Judah barn i Jerusalem intill denna dag.

Kapitel 16

1 Och Josefs barns lott föll, ifrån Jordan vid Jeriko, till Jerikos vatten i öster, till den ödemarken som går upp från Jeriko alltigenom berget Beth-El,

2 Och *den* går ut från Beth-El till Luz, och drar vidare till Archis gränser till Ataroth,

3 Och går ner västerut till Jafletis gränsområde, till nedre Beth-Horons gränsområde, och till Gezer: och *dess* utgångar är vid havet.

4 Så Josefs barn, Manasseh och Efraim, tog sin arvedel.

5 Och Efraims barns gräns, enligt deras familjer, var *så*: ja deras arvedels gräns på östra sidan var Ataroth-Addar, till övre Beth-Horon;

6 Och gränsen gick ut mot havet till Michmethah på norra sidan; och gränsen gick runt österut till Taanath-Shiloh, och passerade förbi det i öster till Janohah;

7 Och den gick ner från Janohah till Ataroth, och till Naarath, och kom till Jeriko, och gick ut vid Jordan.

8 Gränsen gick ut från Tappuah västerut till floden Kanah; och *dess* utgångar var vid havet. Detta *är* Efraims barns stams arvedel, efter deras familjer.

9 Och de separata städerna för Efraims barn *fanns* bland Manasseh barns arvedel, alla *dessa* städer med sina byar.

10 Och de drev inte ut de kanaaniter som bodde i Gezer: utan

kanaaniterna bor bland efraimiterna intill denna dag, och tjänar under skattskyldighet.

Kapitel 17

1 Det fanns också en lott för Manasseh stam; ty han *var* Josefs förstfödde; *nämligen* för Manassehs förstfödde, Machir, Gileads fader: eftersom han var en krigsman, därför fick han Gilead och Bashan.

2 Det fanns också *en lott* för de övriga av Manassehs barn, efter deras familjer; för Abiezers barn, och för Heleks barn, och för Asriels barn, och för Shechems barn, och för Hefers barn, och för Shemidas barn: dessa *var* Josefs son Manassehs manliga avkomlingar efter deras familjer.

3 Men Zelofehad, Hefers son, Gileads son, Machirs son, Manasseh son, hade inga söner, utan *bara* döttrar: och dessa *är* namnen på hans döttrar, Mahlah, och Noah, Hoglah, Milkah, och Tirzah.

4 Och de trädde fram inför prästen Eleazar, och inför Joshua, Nuns son, och inför furstarna, sägande, HERREN befallde Mose att ge oss en arvedel bland våra bröder. Därför gav han dem, enligt HERRENS befallning, en arvedel bland deras fars bröder.

5 Och tio delar tillföll Manasseh, förutom Gileads land och Bashan, som *var* på andra sidan Jordan;

6 Eftersom Manasseh döttrar hade

fått en arvedel bland hans söner: och resten av Manasseh söner hade *fått* Gileads land.

7 Och Manasseh landområde var från Asher till Michmethah, som *ligger* framför Shechem; och gränsen gick vidare åt höger sida till Entappuahs invånare.

8 *Nu* hade Manasseh Tappuahs land: men *det* Tappuah på Manasseh gräns *hörde* till Efraims barn;

9 Och gränsområdet gick ner till floden Kanah, söderut om floden: dessa Efraims städer *är* bland Manasseh städer: Manasseh gränsområde *var* också på norra sidan om floden, och dess utgångar var vid havet:

10 *Det* söderut *var* Efraims, och *det* norrut *var* Manassehs, och havet är dess gräns; och de mötte varann i Asher i norr, och i Issachar i öst.

11 Och Manasseh hade i Issachar och i Asher Beth-Shean och hennes mindre städer, och Ibleam och hennes mindre städer, och Dors invånare och hennes mindre städer, och Endors invånare och hennes mindre städer, och Taanachs invånare och hennes mindre städer, och Megiddos invånare och hennes mindre städer, *ja* tre trakter.

12 Dock kunde inte Manasseh barn driva ut de städernas *invånare*; utan kanaaniterna ville bo *kvar* i det landet.

13 Men det inträffade, när Israels barn hade blivit starka, att de gjorde kanaaniterna skattskyldiga; men de fördrev dem inte fullständigt.

14 Och Josefs barn talade till Joshua, sägande, Varför har du *bara* gett mig en lott och en andel att ärva, då jag *är* ett stort folk, eftersom HERREN hitintills har välsignat mig?

15 Och Joshua svarade dem, Om du *är* ett stort folk, tag dig *då* upp till skogsbygden, och hugg ner *och röj* åt dig där i perizziternas och jättarnas land, ifall Efraims berg är för trångt för dig.

16 Och Josefs barn sade, Höjden räcker inte till för oss: och alla de kanaaniter som bor i dalbygden har vagnar av järn, *både de* som *är* från Bethshean och hennes småstäder, och *de* som *är* från Jezreels dal.

17 Och Joshua talade till Josefs hus, *ja* till Efraim och till Manasseh, sägande, Du *är* ett stort folk, och har stor makt: du skall inte *endast* ha en lott:

18 Utan berget skall bli ditt; ty det *är* en skog, och du skall hugga ner den: och dess utgångar skall bli dina: ty du skall driva ut kanaaniterna, även om de har vagnar av järn, *och* fastän de *är* starka.

Kapitel 18

1 Och Israels barns hela församling samlade sig i Shiloh, och där satte *de* upp församlingens tabernakel. Och landet var kuvat inför dem.

2 Och det återstod sju stammar bland Israels barn som ännu inte hade fått sin arvedel.

3 Och Joshua sade till Israels barn,

Hur länge *ska* ni slöa med att gå till att ta landet i besittning, vilket HERREN, era fäders Gud, har gett er?

4 Tag ut ifrån er tre män för *varje* stam: och jag kommer sända dem, och de skall stå upp, och fara igenom landet, och beskriva det enligt *vad* deras arvedel *skall bli*; och de skall komma *tillbaka* till mig.

5 Och de skall dela upp det i sju delar: Judah skall förbli i sitt område i söder, och Josefs hus skall förbli i sina områden i norr.

6 Ni skall därför beskriva landet *i dess* sju delar, och hämta *beskrivningen* hit till mig, att jag må kasta lott för er här inför HERREN vår Gud.

7 Men leviterna har ingen del bland er; ty HERRENS prästerskap *är* deras arvedel: och Gad, och Reuben, och halva Manasseh stam, har fått sin arvedel bortom Jordan i öster, som HERRENS tjänare Mose gav dem.

8 Och männen stod upp, och for iväg: och Joshua befälde dem som for för att beskriva landet, sägande, Gå, och vandra igenom landet, och beskriv det, och kom tillbaka till mig, att jag här må kasta lott för er inför HERREN i Shiloh.

9 Och männen for och passerade genom landet, och beskrev det efter *dess* städer i *dess* sju delar i en bok, och kom *sedan tillbaka* till Joshua till härskan vid Shiloh.

10 Och Joshua kastade lott för dem i Shiloh inför HERREN: och där

fördelade Joshua landet åt Israels barn enligt deras uppdelningar.

11 Och Benjamins barns stams lott kom upp, enligt deras familjer: och deras lotts område kom *så att ligga* emellan Judah barn och Josefs barn.

12 Och deras gräns på norra sidan var ifrån Jordan; och gränsen gick upp till sidan av Jeriko på norra sidan, och gick upp genom bergen västerut; och dess utgångar var vid den ödemarken Beth-Aven.

13 Och därifrån drog gränsen över mot Luz, till sidan av Luz, som *är* Beth-El, söderut; och gick ner till Ataroth-Adar, nära den höjd som *ligger* på södra sidan av Nedre Beth-Horon.

14 Och gränsen drogs *därifrån*, och gick runt havets hörn söderut, från den höjden som *ligger* framför Beth-Horon söderut; och dess utgångar var vid Kirjath-Baal, som *är* Kirjath-Jearim, en stad *som* tillhörde Judah barn: detta *var* den västra sidan.

15 Och den södra sidan *var* från änden av Kirjath-Jearim, och gränsen gick ut i väster, och gick ut till Neftoahvattnens brunn:

16 Och gränsen gick ner till änden av det berg som *ligger* framför Hinnoms sons dal, *och* som *är* i Jättarnas dal i norr, och gick ner till Hinnoms dal, till Jebusis sida i söder, och gick ner till En-Rogel,

17 Och drogs från norr, och gick ut till Enshemesh, och gick ut mot Geliloth, som *är* mittemot Adummimsstigningen, och gick ner till Bohans, Reubens sons, sten,

18 Och passerade vidare mot den sidan mittemot Arabah, norrut, och gick ner till Arabah:

19 Och gränsen gick vidare till Beth-Hoglahs sida norrut: och gränsens utgångar var vid Salthavets norra vik, vid Jordans södra ände: detta *var* det södra området.

20 Och Jordan var dess gräns på östra sidan. Detta *var* Benjamins barns arvedel, efter dess gränsområden runt omkring, enligt deras familjer.

21 Nu var Benjamins barns stams städer, enligt deras familjer, *dess*, Jeriko, och Beth-Hoglah, och Kezizsdalen,

22 Och Beth-Arabah, och Zemaraim, och Beth-El,

23 Och Avim, och Parah, och Ofrah, 24 Och Chefar-Haammonai, och Ofni, och Gaba; tolv städer med sina byar:

25 Gibeon, och Ramah, och Beeroth, 26 Och Mizpeh, och Chefirah, och Mozah,

27 Och Rekem, och Irpeel, och Taralah,

28 Och Zelah, och Elef, och Jebusi, som *är* Jerusalem, Gibeath, *och* Kirjath; fjorton städer med sina byar. Detta *är* Benjamins barns arvedel, enligt deras familjer.

Kapitel 19

1 Och den andra lotten föll ut för Simeon, *ja* för Simeons barns stam, enligt deras familjer: och deras

arvedel var inom Judah barns arvedel.

2 Och de fick i sin arvedel Beer-Sheba, eller Sheba, och Moladah,
3 Och Hazar-Shual, och Balah, och Azem,

4 Och Eltolad, och Bethul, och Hormah,

5 Och Ziklag, och Beth-Markaboth, och Hazar-Susah,

6 Och Beth-Lebaoth, och Sharuhen; tretton städer och deras byar:

7 Ain, Remmon, och Ether, och Ashan; fyra städer och deras byar:

8 Och alla byarna som *fanns* runt omkring dessa städer till Baalath-Beer, det sydliga Ramath. Detta *är* Simeons barns stams arvedel, enligt deras familjer.

9 Ur Judah barns andel *var* Simeons barns arvedel: ty Judah barns andel var för stor för dem: därför hade Simeons barn sin arvedel inom deras arvedel.

10 Och den tredje lotten kom upp för Zebulun barn, enligt deras familjer: och deras arvedels gräns var till Sarid:

11 Och deras gräns gick upp mot havet, och Maralah, och nådde till Dabbasheth, och nådde till floden som *ligger* framför Jokneam;

12 Och vände från Sarid österut, mot soluppgången, till Chisloth-Tabors gräns, och går sedan ut till Daberath, och går upp till Jafia,

13 Och passerar därifrån vidare i öster till Gittahhefer, till Ittah-Kazin, och går ut till Remmon-Methoar till Neah;

14 Och gränsen gick runt det på norra sidan till Hannathon: och dess utgångar är i dalen Jifthah-El:

15 Och Kattath, och Nahallal, och Shimron, och Idalah, och Beth-Lehem: tolv städer med deras byar.

16 Detta *är* Zebulun barns arvedel enligt deras familjer, dessa städer med sina byar.

17 Och den fjärde lotten kom ut åt Issachar, för Issachars barn enligt deras familjer.

18 Och deras gräns var mot Jezreel, och Chesulloth, och Shunem,

19 Och Hafaraim, och Shion, och Anaharath,

20 Och Rabbith, och Kishion, och Abez,

21 Och Remeth, och En-Gannim, och En-Haddah, och Bethpazzez;

22 Och området når *bort* till Tabor, och Shahazimah, och Beth-Shemesh; och utgångarna för deras gräns var vid Jordan: sexton städer med deras byar.

23 Detta *är* Issachars barns stams arvedel enligt deras familjer, städerna och tillhörande byar.

24 Och den femte lotten kom ut för Ashers barns stam enligt deras familjer.

25 Och deras gräns var Helkath, och Hali, och Beten, och Achshaf,

26 Och Alammelech, och Amad, och Misheal; och når till Karmel västerut, och till Shihor-Libnath;

27 Och vänder mot soluppgången till Beth-Dagon, och når till Zebulun, och till dalen Jifthah-El mot Beth-Emeks norra sida, och Neiel, och går

ut till Kabul på vänstra sidan,
28 Och Hebron, och Rehob, och
Hammon, och Kanah, *ända* till Stora
Zidon;

29 Och *sedan* vänder gränsområdet
till Ramah, och till den starka staden
Tyre; och gränsområdet vänder till
Hosah; och dess utgångar är vid
havet, från området till Achzib:

30 Också Ummah, och Afek, och
Rehob: tjugotvå städer med deras
byar.

31 Detta *är* Ashers barns stams
arvedel enligt deras familjer, dessa
städer med sina byar.

32 Den sjätte lotten kom ut till
Naftali barn, *ja* för Naftali barn
enligt deras familjer.

33 Och deras område var från Helef,
från Allon till Zaananim, och
Adami, Nekeb, och Jabneel, till
Lakum; och dess utgångar var vid
Jordan:

34 Och *sedan* vänder gränsområdet
västerut till Aznoth-Tabor, och går
ut därifrån till Hukkok, och når till
Zebulun på södra sidan, och når till
Asher på den västra sidan, och till
Judah på Jordan mot soluppgången.

35 Och de befästa städerna *är*
Ziddim, Zer, och Hammath,
Rakkath, och Chinnereth,

36 Och Adamah, och Ramah, och
Hazor,

37 Och Kedesh, och Edrei, och En-
Hazor,

38 Och Iron, och Migdal-El, Horem,
och Beth-Anath, och Beth-Shemesh;
nitton städer med deras byar.

39 Detta *är* Naftali barns stams

arvedel, enligt deras familjer,
städerna och tillhörande byar.

40 *Och* den sjunde lotten kom ut för
Dans barns stam, enligt deras
familjer.

41 Och deras arvedels område var
Zorah, och Eshtaol, och Ir-Shemesh,
42 Och Shaalabbin, och Ajalon, och
Jethlah,

43 Och Elon, och Thimnathah, och
Ekron,

44 Och Eltekeh, och Gibbethon, och
Baalath,

45 Och Jehud, och Bene-Berak, och
Gath-Rimmon,

46 Och Me-Jarkon, och Rakkon,
med gränsen inför Jafo.

47 Och Dans barns område gick ut
men var för litet för dem: därför drog
Dans barn upp för att strida mot
Leshem, och intog den, och slog den
med svärdets egg, och tog den i
besittning, och bodde i den, och
kallade Leshem, Dan, efter namnet
på sin far Dan.

48 Detta *är* Dans barns stams
arvedel, enligt deras familjer, dessa
städer med sina byar.

49 När de hade avslutat att fördela
landet till arvedel efter deras
områden, gav Israels barn en arvedel
åt Joshua, Nuns son, bland dem:

50 Enligt HERRENS ord gav de
honom den stad som han bad om, *ja*
Timnath-Serah på Efraims berg: och
han byggde den staden, och bodde i
den.

51 Dessa *är* de arvedelar, som
prästen Eleazar, och Nuns son

Joshua, och Israels barns stammars faders huvuden, fördelade till arvedel genom lottkastning i Shiloh inför HERREN, vid församlingens tabernakels dörr.

Kapitel 20

1 HERREN talade också *detta* till Joshua, sägande,

2 Tala till Israels barn, sägande, Utse tillflyktsstäder åt er, som jag talade till er om genom Mose hand:

3 Att dråparen som dödar *någon* person oavsiktligt *och* omedvetet må fly dit: och de skall vara er tillflykt från blodshämnan.

4 Och när han som flyr till en av de städerna skall stå vid stadspörtens ingång, och skall förklara sin sak inför öronen på den stadens äldste, skall de ta in honom i staden till sig, och ge honom en plats, att han må bo bland dem.

5 Och om blodshämnan ska jaga efter honom, då skall de inte utlämna dråparen i hans hand; eftersom han slog sin nästa omedvetet, och hatade honom inte sedan tidigare.

6 Och han skall bo i den staden, till dess han ska stå till doms inför församlingen, *och* tills den översteprestens död som skall råda *där* i de dagarna: sedan skall dråparen återvända, och komma till sin egen stad, och till sitt eget hus, till den stad varifrån han flydde.

7 Och de utsåg Kedesh i Galileen på Naftali berg, och Shechem på

Efraims berg, och Kirjatharba, som *är* Hebron, på Judah berg.

8 Och på andra sidan Jordan vid Jeriko österut, tilldelade de Bezer i ödemarken på slätten ifrån Reubens stam, och Ramoth i Gilead ifrån Gads stam, och Golan i Bashan ifrån Manasseh stam.

9 Dessa var de utsedda städerna för alla Israels barn, och för främlingen som vistas bland dem, så att vemhelst som oavsiktligt dödar *någon* person skulle kunna fly dit, och inte dö för blodshämnanens hand, förrän han fick stå inför församlingen.

Kapitel 21

1 Sedan trädde leviternas faders huvuden fram till prästen Eleazar, och till Joshua, Nuns son, och till Israels barns stammars faders huvuden;

2 Och de talade till dem i Shiloh i Kanaans land, sägande, HERREN befallde genom Mose hand att ge oss städer att bo i, med dess förstäder för vår boskap.

3 Och Israels barn gav åt leviterna utav sin arvedel, efter HERRENS befallning, dessa städer och deras förstäder.

4 Och lotten kom ut för kohathiternas familjer: och prästen Arons barn, *som var* av leviterna, fick genom lott från Judah stam, och från Simeons stam, och från Benjamins stam, tretton städer.

5 Och resten av Kohaths barn *fick* genom lott från Efraims stams familjer, och från Dans stam, och från halva Manasseh stam, tio städer.

6 Och Gershons barn *fick* genom lott från Issachars stams familjer, och från Ashers stam, och från Naftali stam, och från halva Manasseh stam i Bashan, tretton städer.

7 Meraris barn *fick*, efter sina familjer, från Reubens stam, och från Gads stam, och från Zebuluns stam, tolv städer.

8 Och Israels barn gav genom lott dessa städer, med deras förstäder, åt leviterna, såsom HERREN befallde genom Mose hand.

9 Och de gav från Judah barns stam, och från Simeons barns stam, dessa städer som *här* nämns vid namn,

10 Vilka Arons barn fick, *varande* av kohathiternas familjer, *som var* av Levi barn: ty den första lotten var deras.

11 Och de gav dem Arbas, Anaks fars, stad, som *är staden* Hebron, i Judah bergsbygd, med dess förstäder runt omkring den.

12 Men stadens fält, och dess byar, gav de åt Kaleb, Jefunnehs son, till *att vara* hans besittning.

13 Så de gav åt prästen Arons barn Hebron med hennes förstäder, *till att vara* en tillflyktsstad för dråparen; och Libnah med hennes förstäder,

14 Och Jattir med hennes förstäder, och Eshtemoa med hennes förstäder,

15 Och Holon med hennes förstäder, och Debir med hennes förstäder,

16 Och Ain med hennes förstäder,

och Juttah med hennes förstäder, *och* Beth-Shemesh med hennes förstäder; nio städer ur dessa två stammar.

17 Och ur Benjamins stam, Gibeon med hennes förstäder, Geba med hennes förstäder,

18 Anathoth med hennes förstäder, och Almon med hennes förstäder; fyra städer.

19 Prästerna Arons barns alla städer *var* tretton städer med deras förstäder.

20 Och Kohaths barns familjer, de leviter som var kvar av Kohaths barn, ja de fick sin lotts städer ur Efraims stam.

21 Ty de gav dem Shechem med hennes förstäder på Efraims berg, *till att vara* en tillflyktsstad för dråparen; och Gezer med hennes förstäder,

22 Och Kibzaim med hennes förstäder, och Beth-Horon med hennes förstäder; fyra städer.

23 Och ur Dans stam, Eltekeh med hennes förstäder, Gibbethon med hennes förstäder,

24 Aijalon med hennes förstäder, Gath-Rimmon med hennes förstäder; fyra städer.

25 Och ur halva Manasseh stam, Tanach med hennes förstäder, och Gath-Rimmon med hennes förstäder; två städer.

26 Alla städerna *var tillsammans* tio, med tillhörande förstäder, för de Kohaths barns familjer som resterade.

27 Och åt Gershons barn, av leviternas familjer, *gav de*, ur den

andra hälften av Manasseh stam, Golan i Bashan med hennes förstäder, *till att vara* en tillflyktsstad för dråparen; och Beesh-Terah med hennes förstäder; två städer.

28 Och ur Issachars stam, Kishon med hennes förstäder, Dabareh med hennes förstäder,

29 Jarmuth med hennes förstäder, En-Gannim med hennes förstäder; fyra städer.

30 Och ur Ashers stam, Mishal med hennes förstäder, Abdon med hennes förstäder,

31 Helkath med hennes förstäder, och Rehob med hennes förstäder; fyra städer.

32 Och ur Naftali stam, Kedesh i Galileen med hennes förstäder, *till att vara* en tillflyktsstad för dråparen; och Hammoth-Dor med hennes förstäder, och Kartan med hennes förstäder; tre städer.

33 Alla gershoniternas städer, enligt deras familjer, *var* tretton städer med deras förstäder.

34 Och åt Meraris barns familjer, resten av leviterna, ur Zebuluns stam, Jokneam med hennes förstäder, och Kartah med hennes förstäder,

35 Dimnah med hennes förstäder, Nahalal med hennes förstäder; fyra städer.

36 Och ur Reubens stam, Bezer med hennes förstäder, och Jahazah med hennes förstäder,

37 Kedemoth med hennes förstäder, och Mefaath med hennes förstäder;

fyra städer.

38 Och ur Gads stam, Ramoth i Gilead med hennes förstäder, *till att vara* en tillflyktsstad för dråparen; och Mahanaim med hennes förstäder,

39 Heshbon med hennes förstäder, Jazer med hennes förstäder; fyra städer sammanlagt.

40 Så alla städerna för Meraris barn, efter deras familjer, vilka var kvar av leviternas familjer, *var genom* deras lott tolv städer.

41 Alla leviternas städer inom Israels barns besittning *var* fyrtioåtta städer med sina *tillhörande* förstäder.

42 Dessa städer var var och en med sina *tillhörande* förstäder runt omkring sig: så *var det med* alla dessa städer.

43 Och HERREN gav åt Israel hela det land som han svor att ge deras fäder; och de tog det i besittning, och bodde i det.

44 Och HERREN gav dem vila allt omkring *sig*, alldeles såsom han svor deras fäder: och inte en *enda* man utav alla deras fiender bestod inför dem; HERREN överlämnade alla deras fiender i deras hand.

45 Inte något av något gott ting som HERREN hade talat till Israels hus fallerade; allt inträffade.

Kapitel 22

1 Då kallade Joshua reubeniterna, och gaditerna, och den halva stammen Manasseh,

2 Och sade till dem, Ni har hållit fast vid allt som HERRENS tjänare Mose befallde er, och har lytt min röst i allt *det* som jag befallde er:

3 Ni har under dessa många dagar, intill denna dag, inte övergett era bröder, utan har hållit fast vid HERREN er Guds befallnings plikt.

4 Och nu har HERREN er Gud skänkt era bröder vila, såsom han lovade dem: vänd ni nu därför tillbaka, och tag er *tillbaka* till era tält, och till ert egendomsland, som HERRENS tjänare Mose gav er på andra sidan Jordan.

5 Men ge noga akt på att göra *efter* budet och lagen, som HERRENS tjänare Mose befallde er, så att älska HERREN er Gud, och att vandra på alla hans vägar, och så att hålla fast vid hans bud, och så att sluta er till honom, och att tjäna honom av hela ert hjärta av hela er själ.

6 Så Joshua välsignade dem, och sände iväg dem: och de gick *hem* till sina tält.

7 Nu hade Mose gett *besittning* i Bashan åt *ena* hälften av Manasseh stam: men åt *dess andra* hälft gav Joshua *besittning* bland deras bröder på denna sidan Jordan västerut. Och när Joshua också sände iväg dem till sina tält, då välsignade han dem,

8 Och han talade till dem, sägande, Vänd tillbaka till era tält med rikedomar *i* myckenhet, och med en väldig mängd boskap, med silver, och med guld, och med mässing, och med järn, och med väldigt mycket kläder: fördela bytet från era fiender

med era bröder.

9 Och Reubens barn och Gads barn och Manasseh halva stam vände tillbaka, och gav sig av från Israels barn, ut ur Shiloh, som *ligger* i Kanaans land, för att fara till Gileads land, till sitt egendomsland, som de hade som besittning, enligt HERRENS ord genom Mose hand.

10 Och när de kom till Jordans gränser, som *finns* i Kanaans land, byggde Reubens barn och Gads barn och halva Manasseh stam där ett altare vid Jordan, ett stort ansenligt altare.

11 Och Israels barn hörde *det* sägas, Se, Reubens barn och Gads barn och Manasseh halva stam har byggt ett altare mitt emot Kanaans land, vid Jordans gränser, vid Israels barns passage.

12 Och när Israels barn hörde *om det*, samlade sig Israels barns hela församling i Shiloh, för att dra upp till krig mot dem.

13 Och Israels barn sände till Reubens barn, och till Gads barn, och till Manasseh halva stam, in till Gileads land, Pinehas, prästen Eleazars son,

14 Och med honom tio furstar, utav varje framstående hus en furste alltigenom alla Israels stammar; och var och en *var* ett huvud för sina fäders hus bland Israels tusenden.

15 Och de kom till Reubens barn, och till Gads barn, och till Manasseh halva stam, till Gileads land, och de talade med dem, sägande,

16 Så säger HERRENS hela

församling, Vad *för* överträdelse är denna som ni har begått mot Israels Gud, så att denna dag vända bort från att följa HERREN, i det att ni har byggt er ett altare, att ni denna dag skulle göra uppror mot HERREN?

17 Är Peors missgärning för ringa för oss, från vilken vi *ännu* inte har blivit renade intill denna dag, fastän det kom en hemsökelse i HERRENS församling,

18 Att ni denna dag måste vända er bort från att följa HERREN? Och det kommer ske, *eftersom* ni i dag gör uppror mot HERREN, att han i morgon kommer vara vred på hela Israels församling.

19 Dock, om ert egendomsland är orent, passera ni *då* över till HERRENS egendomsland, i vilket HERRENS tabernakel bor, och tag besittning bland oss: men gör inte uppror mot HERREN, gör inte heller uppror mot oss, i det att bygga er ett altare förutom HERREN vår Guds altare.

20 Begick inte Achan, Zerahs son, en överträdelse i *fråga om* det förbannade tinget, och vrede föll över hela Israels församling? Och den mannen förgicks inte ensam i sin missgärning.

21 Då svarade Reubens barn och Gads barn och Manasseh halva stam, och sade till Israels tusendens huvuden,

22 HERREN gudarnas Gud, HERREN gudarnas Gud, han vet, och Israel han skall veta; ifall *detta*

har skett i uppror, eller ifall *det har skett* i överträdelse mot HERREN, (rädda oss *i så fall* inte denna dag,)

23 Att vi har byggt oss ett altare till att vända oss bort från att följa HERREN, eller om till att offra brännoffer eller matoffer på det, eller om till att offra fredsoffer på det, låt *då* HERREN själv utkräva *det*;

24 Och om vi inte *snarare* har gjort det av fruktan för *detta* ting, sägande, I framtiden skulle era barn kunna tala *så* till våra barn, sägande, Vad har ni med HERREN Israels Gud att göra?

25 Ty HERREN har gjort Jordan till en gräns mellan oss och er, ni Reubens barn och Gads barn; ni har ingen del i HERREN: era barn skall så få våra barn att höra upp med att frukta HERREN.

26 Därför sade vi, Låt oss nu förbereda för att bygga oss ett altare, inte till brännoffer, eller till offer:

27 Utan *att* det *må* vara ett vittne mellan oss, och er, och våra generationer efter oss, att vi skulle utföra HERRENS tjänst inför honom med våra brännoffer, och med våra offer, och med våra fredsoffer; att era barn i framtiden inte må säga till våra barn, Ni har ingen del i HERREN.

28 Därför sade vi, att det skall ske, när de ska säga *så* till oss eller till våra framtida generationer, att vi må svara, Se den avbildningen av HERRENS altare som våra fäder gjorde, inte till brännoffer, eller till offer; utan den *tjänar till att vara ett*

vittne mellan oss och er.

29 Gud förbjude att vi skulle göra uppror mot HERREN, och denna dag vända från att följa HERREN, genom att bygga ett altare för brännoffer, för matoffer, eller för offer, utöver HERREN vår Guds altare som *står* inför hans tabernakel.

30 Och när prästen Pinehas, och församlingens furstar och Israels tusendens huvuden som *var* med honom, hörde de orden som Reubens barn och Gads barn och Manasseh barn talade, *så* behagade det dem.

31 Och Pinehas, prästen Eleazars son, sade till Reubens barn, och till Gads barn, och till Manasseh barn, Denna dag inser vi att HERREN *är* ibland oss, eftersom ni inte har begått denna överträdelse mot HERREN: ni har nu undsatt Israels barn ifrån HERRENS hand.

32 Och Pinehas, prästen Eleazars son, och furstarna, vände tillbaka från Reubens barn, och från Gads barn, ur Gileads land, till Kanaans land, till Israels barn, och återberättade för dem *vad som hänt*.

33 Och saken behagade Israels barn; och Israels barn välsignade Gud, och hade *nu* inte *längre* för avsikt att dra upp till strid mot dem, för att förgöra landet som Reubens och Gads barn bodde i.

34 Och Reubens barn och Gads barn kallade altaret för *Ed*: ty det *skall vara* ett vittne mellan oss att HERREN *är* Gud.

Kapitel 23

1 Och det inträffade en lång tid efter att HERREN hade gett vila åt Israel från alla deras fiender runt omkring, att Joshua blev gammal *och nu var* kommen till åren.

2 Och Joshua kallade efter hela Israel, *och* efter deras äldste, och efter deras huvuden, och efter deras domare, och efter deras ämbetsmän, och sade till dem, Jag *är nu* gammal *och* kommen till åren:

3 Och ni har sett allt som HERREN er Gud har gjort med alla dessa nationer för er skull; ty HERREN er Gud *är* han som har stridit för er.

4 Se, genom *lottkastning* har jag fördelat åt er dessa nationer som *ännu* återstår, till att bli *till* en arvedel åt era stammar, från Jordan, med alla de nationer som jag *redan* har huggit av, ända till det stora havet i väst.

5 Och HERREN er Gud, han skall kasta ut dem ifrån er, och fördriva dem ifrån er åsyn; och ni skall besitta deras land, såsom HERREN er Gud har lovat er.

6 Var ni därför mycket tappra *när det gäller* att hålla fast vid och att göra *efter* allt som är skrivet i Mose lagbok, att ni inte viker av därifrån, *varken åt* höger eller *åt* vänster;

7 Att ni inte kommer ibland dessa nationer, dessa som återstår bland er; inte heller nämner deras gudars namn, eller får att svära *vid dem*, ej heller tjänar dem, eller böjer er ner

för dem:

8 Utan håller er till HERREN er Gud, såsom ni har gjort intill denna dag.

9 Ty HERREN har drivit ut stora och starka nationer ifrån er: men *vad gäller* er, har ingen man förmått att bestå inför er intill denna dag.

10 En *enda* man av er skall jaga tusen *man*: ty *det är* HERREN er Gud, *ja det är* han som strider för er, såsom han har lovat er.

11 Ha därför noga akt på er själva, att ni älskar HERREN er Gud.

12 *För* annars, om ni på något vis går tillbaka, och sluter er till återstoden av dessa nationer, *ja* dessa som finns kvar bland er, och skall ingå i giftermål med dem, och gå in till dem, och de till er:

13 *Då* skall ni minsann veta att HERREN er Gud inte längre kommer driva ut *någon enda* av dessa nationer ifrån er; utan de skall bli till snaror och fällor för er, och gissel i era sidor, och törnetaggar i era ögon, till dess ni ska förgås ifrån detta goda land som HERREN er Gud har gett er.

14 Och, se, denna dag går jag all jordens väg: och ni vet i alla era hjärtan och i alla era själar, att inte ett *enda* ting har fallerat utav alla de goda ting som HERREN er Gud talade angående er; allt har inträffat åt er, *och* inte ett *enda* ting av det har fallerat.

15 Därför skall det inträffa, *att* liksom alla goda ting har kommit över er, vilka HERREN er Gud

lovade er; likaså skall HERREN hämta alla onda ting över er, till dess han har förgjort er ifrån detta goda land som HERREN er Gud har gett er.

16 När ni har överträtt HERREN er Guds förbund, som han befallde er, och har gått och tjänat andra gudar, och böjt er ner för dem; då skall HERRENS vrede upptändas mot er, och ni skall kvickt förgås ifrån det goda land som han har gett er.

Kapitel 24

1 Och Joshua församlade alla Israels stammar till Shechem, och kallade efter Israels äldste, och efter deras huvuden, och efter deras domare, och efter deras ämbetsmän; och de trädde fram inför Gud.

2 Och Joshua sade till allt folket, Så säger HERREN Israels Gud, Era fäder bodde i forna tider på andra sidan floden, *ja* Terah, Abrahams far, och Nachors far: och de tjänade andra gudar.

3 Och jag tog er fader Abraham från andra sidan floden, och ledde honom alltigenom hela Kanaans land, och förökade hans säd, och gav honom Isak.

4 Och jag gav åt Isak Jakob och Esau: och jag gav Esau berget Seir, till att besitta det; men Jakob och hans barn for ner in till Egypten.

5 Jag sände också Mose och Aron, och jag plågade Egypten, enligt det som jag gjorde bland dem: och

därefter hämtade jag ut er.

6 Och jag förde ut era fäder ur Egypten: och ni kom till havet; och egyptierna jagade efter era fäder med vagnar och ryttare till Röda havet.

7 Och när de ropade till HERREN, satte han mörker mellan er och egyptierna, och hämtade havet på dem, och övertäckte dem; och era ögon har sett vad jag har gjort i Egypten: och ni bodde *sedan* i ödemarken *under* en lång tid.

8 Och jag förde in er i amoriternas land, vilka bor på andra sidan Jordan; och de stred mot er: och jag gav dem i er hand, att ni skulle besitta deras land; och jag förgjorde dem ifrån er.

9 Sedan reste sig Balak, Zippors son, Moabs kung, och krigade mot Israel, och sände och kallade Balaam, Beors son, till att förbanna er:

10 Men jag ville inte lyssna till Balaam; därför välsignade han er alltjämt: så jag undsatte er ur hans hand.

11 Och ni gick över Jordan, och kom till Jericho: och Jerichos män stred mot er, amoriterna, och perizziterna, och kanaaniterna, och hittiterna, och girgashiterna, hiviterna, och jebusiterna; och jag överlämnade dem i er hand.

12 Och jag sände bälgetingen framför er, som drev ut dem ifrån er, *ja* amoriternas två kungar; *men* inte med ditt svärd, eller med din båge.

13 Och jag har gett er ett land för vilket ni inte arbetade, och städer som ni inte byggde, och ni bor i

dem; utav de vingårdar och olivlundar som ni inte planterade äter ni.

14 Frukta nu därför HERREN, och tjäna honom i uppriktighet och i sanning: och skaffa bort de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden, och i Egypten; och tjäna ni HERREN.

15 Och ifall det förefaller er ont att tjäna HERREN, välj *då* åt er denna dag vem ni kommer tjäna; antingen de gudar som era fäder tjänade som *fanns* på andra sidan floden, eller amoriternas gudar, i vilkas land ni bor: men gällande mig och mitt hus, kommer vi tjäna HERREN.

16 Och folket svarade och sade, Gud förbjude att vi skulle överge HERREN, för att tjäna andra gudar; 17 Ty HERREN vår Gud *är* han som hämtade upp oss och våra fäder ur Egyptens land, ur det trädromshuset, och som gjorde de stora tecknen i vår åsyn, och bevarade oss under hela den vägen som vi vandrade på, och bland allt folket som vi passerade genom:

18 Och HERREN drev ut allt folket ifrån oss, ja amoriterna som bodde i landet: *därför* kommer vi också tjäna HERREN; ty han *är* vår Gud.

19 Och Joshua sade till folket, Ni kan inte tjäna HERREN: ty han *är* en helig Gud; han *är* en svartsjuk Gud; han kommer inte förlåta era överträdelser eller era synder.

20 Om ni överger HERREN, och tjänar främmande gudar, då kommer han vända och göra er illa, och

förgöra er, efter *det* att han har gjort er gott.

21 Och folket sade till Joshua, Nej; utan vi kommer tjäna HERREN.

22 Och Joshua sade till folket, Ni *är* vittnen mot er själva att ni har valt er HERREN, att tjäna honom. Och de sade, *Vi är* vittnen.

23 Skaffa nu därför bort, *sade han*, de främmande gudar som *finns* bland er, och rikta ert hjärta mot HERREN, Israels Gud.

24 Och folket sade till Joshua, HERREN vår Gud kommer vi tjäna, och hans röst kommer vi lyda.

25 Så Joshua slöt ett förbund med folket den dagen, och satte dem en stadga och en förordning i Shechem.

26 Och Joshua skrev ner dessa ord i Guds lagbok, och tog en stor sten, och reste upp den där under en ek, som *fanns* vid HERRENS helgedom.

27 Och Joshua sade till allt folket, Se, denna sten skall vara ett vittne för oss; ty den har hört alla de HERRENS ord vilka han talade till oss: den skall därför vara ett vittne åt er, att ni inte förnekar er Gud.

28 Så Joshua lät folket ge sig av, var man till sin arvedel.

29 Och det inträffade efter dessa ting, att Joshua, Nuns son, HERRENS tjänare, dog, *varande* 110 år gammal.

30 Och de begravde honom inom hans arvedels gränsområde, i Timnath-Serah, som *ligger* på Efraims berg, på norra sidan om höjden Gaash.

31 Och Israel tjänade HERREN *under* alla Joshuas dagar, och *under* alla de äldstes dagar som levde längre än Joshua, och som hade erfarit alla de HERRENS gärningar, som han hade gjort för Israel.

32 Och Josefs ben, som Israels barn hämtade upp ur Egypten, begravde de i Shechem, på ett stycke mark som Jakob köpte av Hamors söner, Shechems fader, för hundra silverpenningar: och den blev Josefs barns arvedel.

33 Och Eleazar, Arons son, dog; och de begravde honom *uppe* på en höjd *som tillhörde* hans son Pinehas, som blev given honom på Efraims berg.